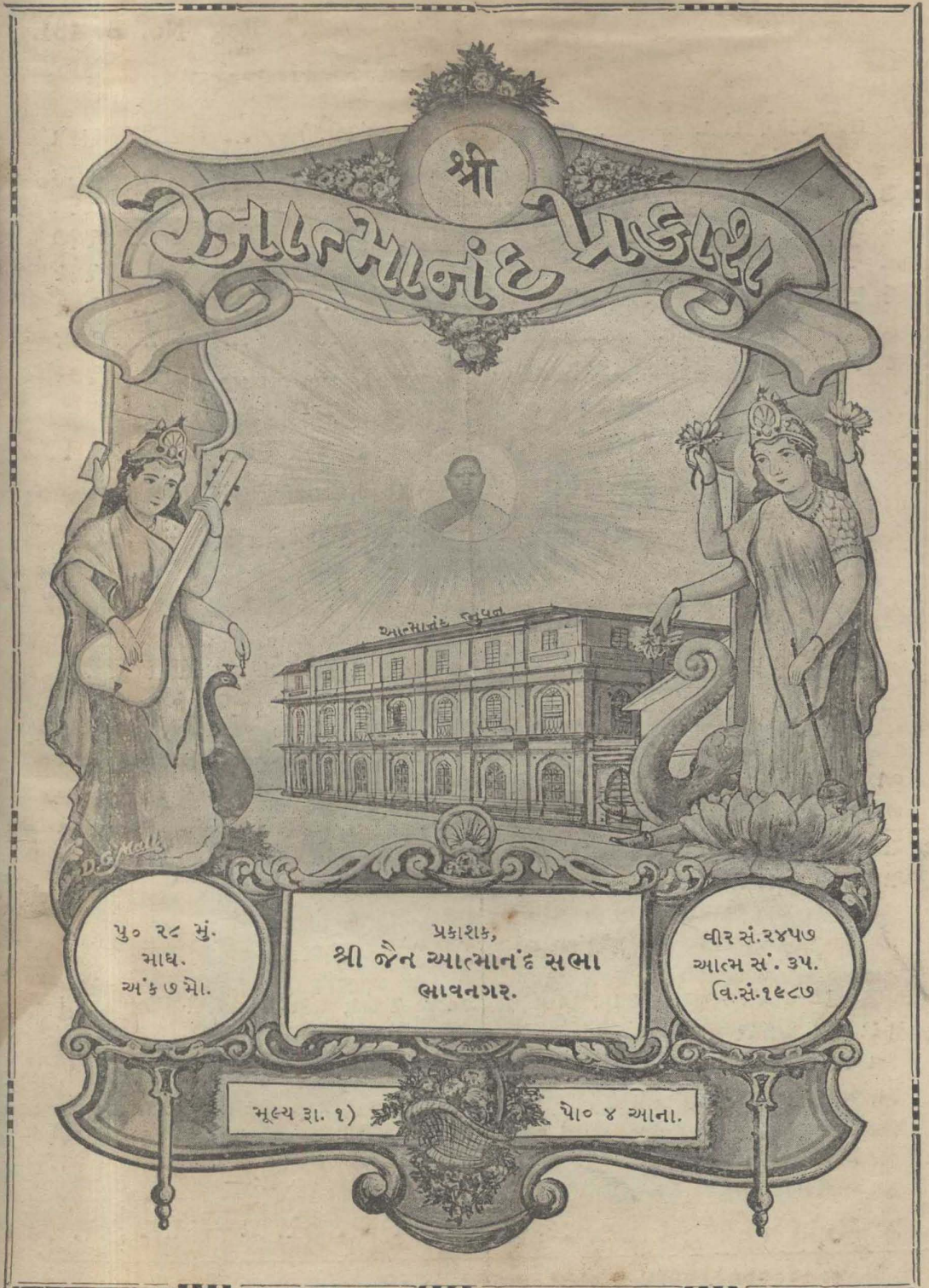

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ તાત્ત્વિક રેખાંશ.	...	(વેલચંદ્ર ધનજી સંધવી.)	...	...	૧૫૫
૨ શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.	...	(આત્મવલ્લભ.)	...	...	૧૫૯
૩ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...	...	...	...	૧૬૨
૪ દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ	...	(શંકરલાલ ડી કાપડીયા.)	...	...	૧૬૭
૫ સેવાધર્મના મંત્રો.	...	(વિક્રમદાસ મૂં.)	...	...	૧૬૯
૬ જીવદયા ધર્મ.....	...	(એક મુનિ.)	...	...	૧૭૨
૭ વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	૧૭૪
૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	૧૭૬

અમારા માનવંતા લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ આપવા માટે નવીન તૈયાર થતાં પુસ્તકો.

૧ સુકૃતસાગર પેથડકુમાર ચરિત્ર—(ઇતિહાસિક) તૈયાર થયેલ છે.

નીચેના તૈયાર થાય છે.

૨ ધર્મ પરિક્ષા—ધર્મનું સ્વરૂપ કથાઓ સહિત.

૩ શ્રી મહાવીર પ્રભુ ચરિત્ર—ધણજી વિસ્તાર યુક્ત અનેક બોધક કથાઓ પૂર્વક.

૪ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—અનેક આચાર્ય મહારાજોના ઇતિહાસિક દૃષ્ટિએ જીવન વૃત્તાંત.

આ સભામાં લાઈફ મેમ્બર થનારને કેવા કેવા ગ્રંથો દરવર્ષે ભેટ મળે જાય છે તે સુવિદિત છે. કે જેવા ગ્રંથો દરવર્ષે કોઈ સંસ્થા આપી શકતી નથી. આર્થિક દૃષ્ટિએ અને સાહિત્ય સેવા અને ઉત્તેજનની અપેક્ષાએ પણ આ સભામાં લાઈફ મેમ્બરો થનાર બહુ અમૂલ્ય ગ્રંથોની ભેટનો લાભ ઉત્તરોત્તર સારી સંખ્યામાં લઈ શકે છે.

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુજીના પ્રથમ ગણપત્ર દત્તના પૂર્વજનું અઘોરિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીના ત્રણ ભવોનું સુંદર અને મનોહર ચરિત્ર, સાથે દેવોએ કરેલ પ્રભુના જન્મમહોત્સવ વગેરે પંચકદયાજીકાનું અને તે વખતની અપૂર્વ ભક્તિનું રસિક, ચિતાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, પ્રભુજીએ દાન, શીયલ, તપ, ભાવ, આરત્ર અને તત્ત્વો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપદેશથી ભરપૂર એકંદર ત્રીશ બોધપ્રદ કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્રની રચના છે. કિં. રૂ. ૧-૧૨-૦

લખો:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રાન્ટીંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલામચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

અમારો સત્કાર.

નવાં માનવંતા પેટ્રન સાહેબ.

કલકત્તા નિવાસી, આબરૂદાર વ્યાપારી અને તાલુકદાર રા. ૨૦ શ્રાવકકુલભૂષણ બાપુ સાહેબ બહાદુરસિંહજી સિંધિ ગયા માગશર માસમાં આ સભાના માનવંતા મુરખી (પેટ્રન સાહેબ) થયા છે. તે માસમાં શ્રી સિદ્ધાચળજી વગેરે તીર્થની યાત્રા કરવા આવતાં ભાવનગર પધાર્યા હતા. દરેક સંસ્થાની વીઝીટ લેતાં અમારી વિનંતિથી આ સભામાં પધાર્યા હતા. સભાની કાર્યવાહી-ટ્રી વાંચનાલય, સાહિત્ય પ્રકાશન, વ્યવસ્થા વગેરે શાંતિપૂર્વક તપાસી સેક્રેટરીઓની વિનંતિ સ્વીકારી પેટ્રન થયા છે. બાપુ સાહેબ બહાદુરસિંહજી સાહેબ દેવ, ગુરૂ ધર્મના પરમ ઉપાસક, અટલ શ્રદ્ધાવાન, ઉદાર નરરત્ન છે તેઓશ્રીની સંખાવતો જાણીતી છે. કેળવણી ઉપર પરિપૂર્ણ પ્રેમ ધરાવતા હોઈ તે માટે પણ અનેક સ્થળે પોતાનો ઉદાર હાથ લાગાવેલ છે. સં. ૧૯૮૨ ના અશાઠ માસમાં શ્રી શત્રુઞય તીર્થના મુંડકાવેરા માટે રાજ્ય સાથે વાંધો પડ્યો ત્યારે અસહકારના પ્રચારકાર્ય માટે મુંબઈમાં મળેલ જૈન કોન્ફરન્સના અધિવેશનના તેઓશ્રી પ્રમુખ નીમાયા હતા. તે સંયોગમાં પ્રમુખ સ્થાનેથી બહુજ કુનેહભરી રીતે અધિવેશનનું કાર્ય પાર પાડ્યું હતું. ત્યારથી આ ઇલાકામાં બાપુ સાહેબ જૈન કોમમાં એક નરરત્ન છે તેમ જૈનસમાજ જાણી શકી છે. અમે તેઓશ્રીનો આભાર માનતાં તેઓશ્રી દીર્ઘાયુ થઈ જૈન સમાજમાં અનેક કાર્યો ઉદારતા પૂર્વક કરે તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે જીરમ્ ॥

યદુત મો મદ્રાઃ સદ્ધર્મસાધનયોગ્યત્વમાત્મનોઽમિલષદ્ધિર્મવ-
દ્ધિસ્તાવદિદમાદૌ કર્તવ્યં ભવતિ યદુત સેવનીયા દયાલુતા ન
વિધેયઃ પરપરિભવઃ મોક્તવ્યા કોપનતા વર્જનીયો દુર્જનસંસર્ગઃ
વિરહિતવ્યાલીકવાદિતા અભ્યસનીયો ગુણાનુરાગઃ ન કાર્યા
ચૌર્યબુદ્ધિઃ ત્યજનીયો મિથ્યાભિમાનઃ વારણીયઃ પરદારામિલાષઃ
પરિહર્તવ્યો ધનાદિ ગર્વઃ ।

તતો મવિષ્યતિ ભવતાં સર્વજ્ઞોપજ્ઞ સદ્ધર્માનુષ્ઠાનયોગ્યતા ॥

ઉપમિતિ મહાપ્રજ્ઞા કથા-સપ્તમ પ્રસ્તાવ.

પુસ્તક ૨૮ } વીર સં. ૨૪૧૭. માધ. આત્મ સં. ૩૧. } અંક ૭ મો.

તાર્ત્વિક રેખાંશ.

(૧)

(હરિગીત.)

૧પદ્ધવ્ય ને ૨નવતત્ત્વ તેના “ ૩દ્રવ્ય ૪ગુણ ૫ધર્માય ” થી,
“ ૬નય-૭ભંગ-૮નિક્ષેપા-૯પ્રમેય-૧૦પ્રમાણ સાથે પ્રબંધથી; ”
બતલાવે કે ! ૧૧ત્રિપદી ઘટાવી સત્ય તાર્ત્વિક તત્ત્વથી,
સમજાય ના ! વહેંચણુ વિધિ ૧૨કાઠિન્ય શાસ્ત્ર સંબંધથી.

●-આ પદમાં ઘણા શબ્દો કઠિન છે. તે સમજવા જિજ્ઞાસુઓએ બની શકે તેવા પ્રયાસ કરવા વિનંતી છે.

૧-પદ્ધવ્યના નામ,

૧-ધર્માસ્તિકાય. ૨-અધર્માસ્તિકાય. ૩-આકાશાસ્તિકાય. ૪-પુદ્ગલસ્તિકાય. ૫-જીવાસ્તિકાય. ૬-કાળ.

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૨)

૫૬૬૨ વ્ય ને નવતત્ત્વ । વિષ્ણુ કે વસ્તુ આ જગમાં નથી,
 “ યોગી-મહર્ષિ ” સર્વદા તે સમજવા રહે છે ।^{૧૩} મથી;
 નવતત્ત્વનું તારણુ રહે ।^{૧૪} એ તત્ત્વમાં સંક્ષેપથી,
 ૫૬૬૨ વ્યમાં તે ।^{૧૫} સહજથી છે શાસ્ત્રના નિર્દેશથી.

(૩)

૧૬ વ્યવહાર સુંદર સૃષ્ટિનો ૫૬૬૨ વ્યના સંયોગથી,
 આશ્ચર્યકારક યોગ પણ ।^{૧૭} તદ્રુપતા તેમાં નથી;
 યોગી અનુભવ જ્ઞાનથી એ યોગને ।^{૧૮} અવગાહતા,
 આરંભક આનંદમાં ।^{૧૯} અહર્નિશ એહની રંગલક્ષીનતા.

૩-નવતત્ત્વના નામ.

૧-જીવ. ૨-અજીવ. ૩-પુણ્ય. ૪-પાપ. ૫-આશ્રવ. ૬-સંવર. ૭-નિર્જરા. ૮-બંધ ૯-મોક્ષ.

૩-દ્રવ્ય-ઉત્પત્તિ-સ્થિતિ અને લયનો જમાં સંલવ છે.

૪-ગુણ-દ્રવ્યમાં જે સહભાવી પણે રહે.

૫-પર્યાય-જે ક્રમભાવી હોય.

૬-સાત નયના નામ.

૧-નૈગમ. ૨-સંગ્રહ. ૩-વ્યવહાર. ૪-જગજ્યુત્તર. ૫-શબ્દ. ૬-સમભિરૂઢ. ૭-એવંભૂત.

૭-સાત ભંગના નામ.

૧-સ્થાદ્વ્યસ્તિ. ૨-સ્થાદ્વ્યનાસ્તિ. ૩-સ્થાદ્વ્યસ્તિ-નાસ્તિ. ૪-સ્થાદ્વ્યવકતવ્ય. ૫-સ્થાદ્વ્યસ્તિ
 અવકતવ્ય. ૬-સ્થાદ્વ્યનાસ્તિ અવકતવ્ય. ૭-સ્થાદ્વ્યસ્તિ-નાસ્તિઅવકતવ્ય.

૮-ચાર નિષ્કેપાના નામ. ૧-નામ. ૨-સ્થાપના. ૩-દ્રવ્ય. ૪-ભાવ.

૯-પ્રમેય-જ્ઞાનવિષય.

૧૦-પ્રમાણ ચાર છે. પ્રત્યક્ષ. ૨ પરોક્ષ. ૩ અનુમાન ૪ આગમ.

૧૧-ત્રિપદી-ત્રણપદ. ઉત્પત્તિ સ્થિતિ ને લય.

૧૨-ઠાકિન્ય. સમજવું ઘણું કઠણ.

૧૩-મથી-મથવું-મહેનત કરવી.

૧૪-નવતત્ત્વનું દોહન કરવામાં આવે તો તેનો સંક્ષેપથી જે તત્ત્વોમાં જીવ અને અજીવમાં સમા-
 વેશ થાય છે.

૧૫-સહજથી-મૂળથી.

૧૬-આ દુનિયાનો તમામ વ્યવહાર છ દ્રવ્યના સંયોગથી જ ચાલે છે.

૧૭-તદ્રુપતા-તદાકાર રીતે મળી જવું. ૧૮-અવગાહતા-નજાતા.

૧૯-અહર્નિશ-નિરંતર-કાયમ.

૨૦-લયલિનતા-તદાકારપણું.

તાત્ત્વિક રેખાંશ.

૧૫૭

(૪)

૨૧ સર્વાંગે વસ્તુ સમજવા ૨૨ સ્થાદ્વાદવાદ સમર્થ છે,
એ સમજ વિણ ૨૩ એકાન્તવાદ અનર્થકારક અર્થ છે;
૨૪ જે “ દ્રવ્ય-ક્ષેત્રને કાળ-ભાવ ” તણી અપેક્ષા સાચવે,
૨૫ “ નિશ્ચય અને વ્યવહાર ” સુંદર યોગ્ય રીતે દાખવે

(૫)

૫૬ દ્રવ્યની સમજણ મળે ૨૬ સત્સંગ વા ૨૭ સત્શાસ્ત્રથી,
મુરકેલ ૨૮ મીલન છે છતાં સંયોગ યોગ્ય પ્રયોગથી;
“ ૨૯ વ્યવહાર-૩૦ નિશ્ચય-૩૧ મુખ્ય-૩૨ ગૌણ-૩૩ વિધિ-૩૪ નિષેધ વિશેષથી,”
પહિચાનવા કર ૩૫ સ્ફાર ઉદ્ધમ તત્ત્વદર્શન તેહથી.

(૬)

ભવ જ્ઞમણતાનો અન્ત જે જે ઝડકમયોગે સંભવે,
૩૭ સંજવની ચારે ૩૮ સમુચ્ચય ધર્મ કરણી સૂચવે;
કિમ્મત ઝડકસોટી પર કરી જીવન તથાવિધ કેળવો,
તાત્ત્વિક તત્ત્વ પ્રકાશ “ આત્માનંદ ” દ્વારા મેળવો.

(વેલચંદ ધનજી.)

૨૧-સર્વાંગે-સંપૂર્ણ પણે સર્વ રીતે.

૨૨-સ્થાદ્વાદવાદ-વસ્તુની દરેક બાબુની સમજપૂર્વક કરાતો વચનવ્યવહાર.

૨૩-એકાન્તવાદ વસ્તુની માત્ર વર્તમાન સ્થિતિને અમુક અંશે સૂચવતો પણ પરિણામે સ્ખલના પામતો વચન વ્યવહાર.

૨૪-૨૫ જે દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ અને ભાવ તેમજ નિશ્ચય અને વ્યવહારને યોગ્યરીતે બતાવી શકે તેજ સ્થાદ્વાદ.

૨૬-સત્સંગ-સંસાર ભાવનાથી અલિપ્ત મહા પુરૂષનો સંગ-સોબત.

૨૭-સત્શાસ્ત્ર-રાગ દ્વેષ અને મોહ પર કાળ મેળવી મુક્તિ માર્ગ સન્નમુખ જોડી આપે.

૨૮-મીલન-મળવું.

૨૯-વ્યવહાર-શાસ્ત્રોક્ત રીતે બાહ્ય પ્રવૃત્તિ.

૩૦-નિશ્ચય-નિર્લેપ રીતે આંતરિક પ્રવૃત્તિ.

૩૧-મુખ્ય-કાર્યની અનેક દિશાઓમાં વર્તમાનમાં જેને ઉદ્દેશી કામ કરાવું હોય તે.

૩૨-ગૌણ-કાર્યની દરેક દિશાઓમાં એકની મુખ્યતા અને બીજી દરેક ગૌણરૂપે રહેલ હોય તે ગૌણ.

૩૩-વિધિ-આદરવા યોગ્ય. ૩૪-નિષેધ-ત્યાગવા યોગ્ય.

૩૫-સ્ફાર-પૂર્ણબળ સાથે ૩૬-કર્મયોગ-ક્રિયાદ્વારા.

૩૭-સંજવની ચારે. જે આહારથી જીવનશુદ્ધિ થાય.

૩૮-સમુચ્ચય-સમજ રીતે

૩૯-કસોટી-એક પથ્થરની બત જે સુવર્ણ કમ્બાના કામમાં આવે છે.

(વે. ધ.)

૧૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સામાન્ય સાર—

(૧)

છ દ્રવ્ય અને નવતત્ત્વ તેના દ્રવ્ય-ગુણ અને પર્યાયથી તેમજ નય ભંગ, નિક્ષેપા-પ્રમેય અને પ્રમાણના પ્રબંધ સાથે ત્રિપદી ઘટાવી સત્યતાપૂર્વક સાત્ત્વિક તત્ત્વોને કોઈ-તત્ત્વના બાણનાર મહર્ષિઓ-ખતલાવે-સમજાવે ! એવી જિજ્ઞાસુની માગણી છે, પરિણામે એજ જિજ્ઞાસુને ઉપર વર્ણુવેલી તાત્ત્વિક ખીનાની શાસ્ત્રીય સંબંધ પૂર્વક વિચારણા કરતા તે સમજવામાં તેને ઘણી કઠિનતા જણાય છે. મતલબ તે તત્ત્વોની વહેંચણુ કરવાની વિધિ તુર્તમાં સમજાય તેવી નથી.

(૨)

છ દ્રવ્ય અને નવતત્ત્વ સિવાય આ જગતમાં બીજી કોઈ પણ વસ્તુનો સફલાવ નથી. તેને યથાર્થ સમજવા માટે મહાન્ યોગી-મહર્ષિઓ નિરંતર શ્રમ ઉઠાવી રહ્યા છે. નવતત્ત્વ સંબંધી વિચાર કરતાં તેનું સંક્ષેપે દોહન બે તત્ત્વોમાં થઈ શકે છે અને તે બે તત્ત્વો જીવ અને અજીવ-પુદ્ગલ શાસ્ત્રના નિર્દેશ પ્રમાણે છ દ્રવ્યમાં મૂળથી જ રહેલ છે.

(૩)

આ જગતનો સુંદર વ્યવહાર છ દ્રવ્યના સંયોગ વડે ચાલે છે; છતાં તેમાં એક મહાન્ આશ્ચર્યકારક ખીના છે તે એજ કે એ યોગ તદ્દુપ ભાવે-એકાકાર રૂપે સંમિશ્ર બનતો નથી, એ સંયોગનું આત્મજ્ઞાનના અનુભવી મહાપુરૂષો જ અવગાહન કરી શકે છે. જેઓ નિરંતર આત્મિક આનંદમાંજ લયલિન હોય છે.

(૪)

વસ્તુસ્થિતિની સંપૂર્ણ સમજ સ્યાદ્રાહવાદનેજ આભારી છે, એ સમજ રહિત માત્ર એકાન્તવાદથી સમજવાનો પ્રયોગ અર્થને અનર્થકારક બનાવે છે. જે વાદવડે દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાળ અને ભાવની અપેક્ષા સચવાએલી રહે તેમજ નિશ્ચય અને વ્યવહારની પણ સમયોચિત યોગ્યતાનું નિરૂપણ કરે તેનું નામ સ્યાદ્રાહવાદ !

(૫)

છ દ્રવ્યની સમજણુ સત્સંગ અગર સત્શાસ્ત્રના અભ્યાસવડેજ મેળવી શકાય છે સત્સંગનું મીલન અને સત્શાસ્ત્રનો અવબોધ થવો એ ઘણું મુશ્કેલ છે; છતાં તેની પાછળ યોગ્ય રીતે મહેનત લેવામાં આવે તો તે ફલિત થવાનો સંભવ છે. વ્યવહાર-નિશ્ચય, મુખ્ય-ગૌણ, વિધિ અને નિષેધ તેને વિશેષ

શ્રી શત્રુજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૫૯

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૫ થી શરૂ.)

શ્રી શત્રુજયતીર્થે આનંદ પૂર્વક પ્રતિષ્ઠા-ઉદ્ધાર કરી શ્રી સંઘે ગિરનાર તરફ પ્રયાણ કર્યું. પ્રથમ અમરેલીપુરે આવી જિનશાસનની પ્રભાવના કરતો શ્રી સંઘ ઉજ્જયન્તગિરિ પહોંચ્યો, જ્યાં મહિપાલ રાવલ જુનાગઢપતિ સામે આવ્યો. સમરશાહ અને મહિપાલદેવ આનંદપૂર્વક ભેટ્યા, વિવિધ ભેટો-વડે શાહે મહિપાલદેવને પ્રસન્ન કર્યો. દેશલશાહનો પ્રવેશમહિમા મહિપાલે કર્યો અને સંઘનો વાસ તેજપાલપુર પાસે કરાવી રાજા સ્વ-આવાસે સિધાવ્યો.

વંશજીની ચૈત્યપરિપાટી કરી તલાટી થઈ સંઘ ગિરનારગિરિ ઉપર ચાલ્યો. શ્રી નેમિનાથ ભગવાનનું ભુવન પામી ત્રણ પ્રદક્ષિણા દઈ, પ્રભુને ભેટી ગઢમાં ઉતર્યા. શત્રુજયતીર્થની પેઠે ત્યાં પણ પ્રભુને નહવણ કર્યું. છત્ર-ચામર મેલ્યા. સર્વ પ્રાસાદોમાં યાત્રા, મહાધ્વજ, મહાપૂજા કરી પુત્ર, પૌત્ર સહિત દેશલે શ્રી અંબાજીદેવીની અર્ચા કરી, તે વખતે સમરસિંહની સ્ત્રીએ પુત્રને જન્મ આપ્યો; તે સમાચાર જાણી અંબામાતાનું વિશેષ અર્ચન કર્યું. ધર્મ શિશુ ફળે છે. આનંદ પામ્યા પછી દસ દિવસ આ તીર્થમાં રહી શ્રી નેમિપ્રભુની રજા લઈ ગિરનારથી ઉતર્યા.

પ્રકારે સમજવા પ્રખર ઉદ્યમ કરવો જોઈએ જેથી તત્ત્વદર્શન-તત્ત્વોની સમજ સહેજે મળે.

(૬)

ભવબ્રમણ-આ દુનિયામાં રજળવું તેનો અન્ત આવે, આત્માની સુકિત થાય તેવી દરેક સુંદર ક્રિયાઓ સંજીવની ચારાના ન્યાયથી સમુચ્ચયે કરવા ધર્મશાસ્ત્રોનું સૂચન છે. સુવર્ણની સાચી કિમ્મત કસોટીવડે અંકાય છે તેમ જીવનને પણ તપ-જપ સંયમાદિ કસોટીવડે કેળવવું જેથી આત્માનંદ દ્વારા તાત્વિક તત્ત્વોનો પ્રકાશ મેળવી શકાય !

(વે. ધ.)

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે વખતે દેવપત્તનનો રાજા મુગ્ધરાજ સમરસિંહના દર્શનનો ઉત્કંઠિત થયો. તે રાજાએ પોતાના પ્રધાન મારફત લેખિત આમંત્રણ મોકલ્યું, જેથી સમરાશાહ ત્યાં જવા ઉત્સુક થયો. સમરાશાહ ત્યાં જઈ હાથમાં લેટણું લઈ મહિપાલદેવની રજા લેવા જતાં, મહિપાલદેવે ત્રિપદ વસ્ત્રથી સંબંધ ઘોડો, શ્રીકરી સાથે લેટ આપ્યો. પછી શ્રી સંઘે ત્યાંથી પ્રયાણ કર્યું. પ્રથમ દેવાલય શ્રીદેવપટ્ટણમાં આવ્યું, જેથી મુગ્ધરાજ મહારાણો શ્રીસંઘની સામે આવ્યો. શિવભુવનની જગતિમાં આવ્યા. સોમેશ્વરદેવના દર્શન કરી કવડીબારે સમુદ્રને જોઈ સંઘ પ્રિયમેલકે ઉતર્યો. શ્રીચંદ્રપ્રભુને પ્રણામ કરી, પૂજા રચી જિનભુવનમાં ઓચ્છવ કર્યો. પંચરંગી ધ્વજ શિવદેવલમાં આપી ઉત્સવ કરાવ્યો. જિનેશ્વરના ધર્મની પ્રભાવના કરી જયપતાકા ફરકાવી, પછી શ્રીસંઘ દેવપત્તન પહોંચ્યો. સમરાશાહ અને મુગ્ધરાજ બંને લેટ્યા. પરસ્પર લેટ આપવાવડે હર્ષિત થયા. ચતુર્વિધ સંઘ અને સ્વયં ઉત્સવ કરનાર ગડો (શૈવધર્મીઓ)થી ઉત્સાહ વૃદ્ધિ પામતાં દેવપત્તન શહેરમાં પ્રવેશ કર્યો.

દેવપત્તનમાં પુષ્કળ દાન આપવા પૂર્વક જિન ચૈત્યોમાં અષ્ટાન્હિકા મહોત્સવ કર્યો. સોમેશ્વરની પૂજા કરી મુગ્ધરાજ પાસેથી શ્રીકરી ઘોડો લેટ પામી, દેશલશાહ શ્રીસંઘ સાથે શ્રીપાર્શ્વપ્રભુને લેટવા અજાપુર તરફ ચાલ્યા. જે પાર્શ્વનાથપ્રભુ સમુદ્રમાર્ગે પ્રયાણ કરતા તરીકેના આદેશ આપી સમુદ્રમાંથી નીકળ્યા અને તેણે કરાવેલા અસાધારણ ચૈત્યમાં ત્યાં ઝિરાજમાન છે ત્યાં પણ પૂજા મહોત્સવ વગેરે કરી શ્રીસંઘ કોડીનાર પહોંચ્યો.

બ્રાહ્મણપત્ની અંબા મુનિઓને અન્નદાન આપતાં પતિના રોષથી બે પુત્રો સાથે ઉજ્જયંત ગિરિ આવી શ્રી નેમિજિનનું સ્મરણ કરતી જિનને નમી આંખાના ઝાડ નીચે ગઈ. ક્ષણમાં ફોજોથી પુત્રોને ખુશી કરી આવતા પતિને જોઈ લયલીત બની નેમિનાથ પ્રભુનું શરણ લઈ પર્વતના શિખરથી કુવામાં ઝંપાપાત કર્યો. મૃત્યુ પામી તે જ તીર્થમાં શ્રી અંબિકા નામે અધિષ્ઠાયક દેવી થઈ. કોડીનારમાં તેના પૂર્વાવાસને લઈ તેનું ચૈત્ય થયું. દેશલશાહે તેમને અનેક પ્રકારે કપૂર, કુંકુમ વગેરેથી પૂજા મહાધ્વજ આપી.

અનુક્રમે દ્વીપવેલાકુલ (દીવબંદર) સંઘ આવ્યો. દીવના રાજા મૂલરાજે એક હોડીથી બીજી હોડી જોડી ઉપર સાદરા પાથરી દેવાલય સહિત સંઘને જળમાર્ગે મહોત્સવ પૂર્વક બેટમાં લાવ્યા. ત્યાંના કરોડપતિ વ્યવહારી હરિપાલે સંઘનું સન્માન કર્યું. ત્યાં પણ અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ કરી ચાચકોને દાન આપ્યા.

શ્રી શત્રુજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

૧૬૧

સુંદરકુમર વિહાર વગેરે જિનભુવનોમાં સ્વયંભુ આદિજિન વગેરેને વાંઘા. વેણીવચ્છરાજ મંદિર જોઈ આનંદ પામી સંઘ સમુદ્રને સામે તટે ઉતર્યો. સંઘપતિ પુનઃ શત્રુજયતીર્થ પહોંચ્યા, આદિજિનને પૂજ્યા, મનુષ્ય જન્મનું ફલ પામ્યા, સુકૃતભંડાર ભર્યો.

સંઘપતિ પુનઃ શત્રુજય તરફ જતાં પહેલાં શ્રી સિદ્ધસૂરિ કંઈક રોગથી પીડિત થતાં જૂનાગઢમાં રહ્યા હતા. ત્યાંથી શ્રીસંઘે કોઈ શિષ્યને આચાર્યપદ આપવા વિનંતિ કરી; જેથી સૂરિજી બોલ્યા કે મારું આયુષ્ય પાંચ વરસ એક માસ ને નવ દિવસ છે. સત્યાહેવીએ કહેલ શિષ્ય પણ વિદ્યમાન છે, સમયે તેને સૂરિપદ આપીશ. ફરી પણ સંઘે વિનંતિ કરવાથી સૂરિજીએ પ્રસન્ન થઈ મેરૂગિરિ નામના પોતાના શિષ્યને સંવત્ ૧૩૭૧ ના ફાલ્ગુન શુદ્ધ ૫ ના રોજ શ્રી કંકસૂરિ કર્યા. સૂરિપદ મહોત્સવ મંત્રી ધારસિંહે કર્યો. પાંચ દિવસ ત્યાં જ ઉત્સવપૂર્વક રહી શ્રી સિદ્ધસૂરિ ત્યાંથી દેશલશાહના સંઘ સાથે મળ્યા અને પુનઃ શત્રુજયની યાત્રા કરી હતી.

ત્યારબાદ સમરાશાહ સંઘ સાથે ગુજરાતમાં આવ્યા. પીપલાલી અને લોલીયાણાપુરમાં રાજલોકને રંજિત કરી રાણપુર પહોંચ્યા. વઢવાણમાં વિલંબ નહિ કરતાં કરીર ગામે જમ્યા. માંડલ થઈ (પાટડી) પાડલમાં જીવિતસ્વામી નેમિનાથને નમ્યા. ત્યાંથી સંજેશ્વરજીમાં શ્રી પાર્શ્વજિનેન્દ્રને પૂજ્યા. શત્રુજયની યાત્રા કરી દેશલશાહ ગુરૂ સાથે પાટલાપુર ગયા. શ્રી શંખેશ્વરપુરમાં બિરાજમાન પાર્શ્વ જિનેશ્વર જે પ્રાણુતદેવલોકના સ્વામીથી પૂર્વે લાંબા વખત સુધી પૂજાયેલા છે. ૫૪ લાખ વર્ષો સુધી પ્રથમ ગો(કલ્પ)માં તેના સ્વામીથી પૂજ્યા, તેટલા લાખવર્ષોસુધી સૂર્યેન્દ્ર તથા ચંદ્રેન્દ્રે અને પાતાલમાં તક્ષક નાગપતિએ પણ પૂજ્યા હતા. તે તીર્થમાં મહાદાન, મહા-પૂજા, મહાધ્વજ, સર્વ કરી પ્રભુને પ્રણામ કરી હારીજ ગામમાં જઈ શ્રી રૂપભદ્રેવ જિનને નમી પત્તનપુર તરફ પ્રયાણ કર્યું. પ્રથમ સોઇલ ગામે દેસલ સહિત શ્રીસંઘ આવ્યો. મંત્રીપુત્ર મીર અને ઉત્તમ વેપારીઓ મળ્યા. સમરા-શાહે પ્રવેશ કર્યો. ત્યાંથી હવે પછી પાટણમાં પ્રવેશ કરવા માટે શ્રીસંઘ આગળ ચાલ્યો.

(ચાલુ)

૬૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અગિઆર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પાંચમાના પૃષ્ઠ ૧૦૫ થી ૧૩૨.)

ત્યારબાદ મંખલીપુત્ર ગોશાલે મને તન્તુવાયની શાળામાં નાંહ જોવાથી રાજગૃહ નગરની બહાર ને અંદર ચોતરફ મારી ગવેષણા-તપાસ કરી, પરંતુ મારી કયાંય પણ શ્રતિક્ષુનિ શબ્દ કે પ્રવૃત્તિ નહિ મળવાથી જ્યાં તન્તુવાયની શાળા હતી ત્યાં તે ગયો. ત્યાં જઈને તેણે શાટિકા અંદરના વસ્ત્રો, પાટિકા ઉપરના વસ્ત્રો, કુંડીઓ ઉપાનહ પગરખાં અને ચિત્રપટને બ્રાહ્મણોને આપીને ઢાઢી અને મૂછનું મુંડન કરાવ્યું, ત્યારબાદ તન્તુવાયની શાળા થકી નીકળી નાલંદાના બહારના મધ્ય ભાગમાં થઈ જ્યાં કોણાક નામે સન્નિવેશ છે ત્યાં આવ્યો. ત્યાર પછી કોણાક સન્નિવેશના બહારના ભાગમાં ઘણા માણસો પરસ્પર આ પ્રમાણે કહે છે, યાવત્ પ્રરૂપે છે, કે હે દેવાનુપ્રિયો ! બહુલ નામે બ્રાહ્મણ ધન્ય છે, ઇત્યાદિ પૂર્વે કહ્યા પ્રમાણે કહેવું. યાવત્ બહુલ બ્રાહ્મણનો જન્મ અને જીવિતવ્યનું ફલ પ્રશંસનીય છે, તે વખતે ઘણા માણસો પાસેથી આ વાત સાંભળીને અને અવધારીને મંખલીપુત્ર ગોશાલને આવા પ્રકારનો વિચાર યાવત્ ઉત્પન્ન થયો. મારા ધર્માચાર્ય અને ધર્મોપદેશક શ્રમણુ લગવાન મહાવીરને જેવી ઋદ્ધિ, હુતિ, તેજ, યશ, બળ, વીર્ય અને પુરૂષાકાર પરાક્રમ લબ્ધ છે-પ્રાપ્ત થયેલ છે, સન્મુખ થયેલ છે તેવા પ્રકારના ઋદ્ધિ કાંતિ તેજ યાવત્ પુરૂષાકાર પરાક્રમ અન્ય કોઈ તેવા પ્રકારના શ્રમણુ યા બ્રાહ્મણને લબ્ધ, પ્રાપ્ત કે સન્મુખ થયેલ નથી, તે માટે અવશ્ય અહિં મારા ધર્માચાર્ય અને ધર્મોપદેશક શ્રમણુ લગવંત મહાવીર હશે એમ વિચારીને કોણાક સન્નિવેશની બહાર અંદર ચોતરફ મારી માર્ગણા અને ગવેષણા કરવા લાગ્યો. ચોતરફ મારી ગવેષણા કરતાં કોણાક સન્નિવેશના બહારના ભાગમાં મનોજ્ઞ ભૂમિને વિષે મને તે મળ્યો. ત્યારબાદ તે મંખલીપુત્ર ગોશાલ પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થઈ મને ત્રણ-વાર પ્રશ્નિષ્ણા કરી યાવત્ નમસ્કાર કરી આ પ્રમાણે બોલ્યો “ હે લગવાન ? તમે મારા ધર્માચાર્ય છો અને હું તમારો શિષ્ય છું. ત્યારે હે જાતમ, મેં મંખલીપુત્ર ગોશાલકની એ વાતને સ્વીકારી. ત્યારબાદ હે જાતમ ! મંખલીપુત્ર ગોશાલની સાથે પ્રણીત ભૂમિને વિષે છ વર્ષ સુધી લાલ અલાલ સુખ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૬૩

હું ખ સત્કાર અને અસત્કારનો અનુભવ કરતો અને તેની અનિત્યતાનો વિચાર કરતો વિહરવા લાગ્યો.

ત્યારબાદ હે ગૌતમ, અન્ય કોઈ દિવસે પ્રથમ શરદ્કાળના સમયમાં જ્યારે વૃષ્ટિ થતી ન હતી ત્યારે મેં મંખલિપુત્ર ગોશાલકની સાથે સિદ્ધાર્થ આમનામે નગરથી કુર્મગ્રામ નામે નગર તરફ જવા માટે પ્રયાણ કર્યું. સિદ્ધાર્થગ્રામ નામે નગર અને કુર્મગ્રામ નગરની વચ્ચે અહિં એક મોટો તલનો છોડ પત્રવાળો, પુષ્પવાળો, લીલોછમ અત્યંત શોભતો અને શોભાવડે અધિક અધિક દીપ્તો હતો. હવે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલે તે તલના છોડને જોયો, જોઈને મને વંદન અને નમસ્કાર કરી આ પ્રમાણે કહ્યું કે હે ભગવન ! આ તલનો છોડ નીપજશે કે નહિ નીપજે ? આ સાત તલના પુષ્પના જીવો મરી મરીને ક્યાં જશે અને ક્યાં ઉપજશે ? હે ગૌતમ, ત્યારે મંખલીપુત્ર ગોશાલને મેં આ પ્રમાણે કહ્યું. હે ગોશાલા, આ તલનો છોડ નીપજશે નહિ. આ સાત તલના પુષ્પના જીવો મરીને આજ તલના છોડની એક તલફળીને વિષે સાત તલરૂપે ઉપજશે. ત્યારે એ પ્રમાણે કહેતાં મારી આ વાતની મંખલીપુત્ર ગોશાલકે શ્રદ્ધા પ્રતીતિ તેમ રૂચિ ન કરી. આ વાતની શ્રદ્ધા નહિ કરતાં-પ્રતીતિ નહિ કરતાં અને અરૂચિ કરતાં મારા નિમિત્તે આ “ મિથ્યાવાદી થાઓ ” એમ સમજી મારી પાસેથી ધીમે ધીમે ગયો, અને જ્યાં તે તલનો છોડ હતો ત્યાં આવીને તેણે તે તલના છોડને માટી સહિત મૂળથી ઉખેડી નાંખ્યો, ઉખેડીને તેને એક સ્થાને મૂક્યો. હે ગૌતમ ! તત્કાળજ આકાશમાં દિવ્ય વાદળ થયું અને તે દિવ્ય વાદળ ક્ષણવારમાંજ ગર્જના કરવા લાગ્યું. એકદમ વીજળી ચમકવા લાગી અને તુરંતજ અત્યંત પાણી અને અત્યંત કાદવ ન થાય તેવી થોડા પાણીના ખિંદુવાળી રજ અને ધૂળને શાંત કરનાર એવી દિવ્ય ઉદકની વૃષ્ટિ થઈ (અથવા સીતાદીક મહા નદીઓના પાણી જેવા પાણીની વૃષ્ટિ થઈ) જેથી કરીને તલનો છોડ સ્થિર થયો, વિશેષ સ્થિર થયો, ઉઠ્યો અને બદ્ધમૂળ થઈ ત્યાંજ પ્રતિષ્ઠિત થયો. તે સાત તલ પુષ્પના જીવો મરણ પામીને તેજ તલના છોડની એક તલફળીમાં સાત તલરૂપે ઉત્પન્ન થયા.

૬ ત્યારબાદ હે ગૌતમ ! હું મંખલિપુત્ર ગોશાલની સાથે જ્યાં કુર્મગ્રામ નામે નગર છે ત્યાં આવ્યો, તે વખતે કુર્મગ્રામ નગરની બહાર વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વી નિરંતર છકૂના તપ કરવાવડે પોતાના બન્ને હાથ ઉંચા રાખીને સૂર્યના સન્મુખ ઉભો રહી આતાપના ભૂમિને વિષે આતાપના લેતો વિહરતો હતો, સૂર્યના તેજવડે તપેલી યુકાઓ ચોતરફથી નીકળતી હતી અને તે સર્વ પ્રાણુભૂત-જીવ-અને સત્ત્વની દયાને માટે પડી ગયેલી તે યુકાઓને પાછી ત્યાંને ત્યાં મુકતો હતો. હવે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલકે વેશ્યાયન

૧૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નામે બાલ તપસ્વીને જોયો, જોઈને મારી પાસેથી તે ધીમે ધીમે પાછો ગયો, પાછો જઈને જ્યાં વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વી હતો ત્યાં આવી વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વીને આ પ્રમાણે કહ્યું. “શું તમે મુનિ છો કે મુનિ-ચસકેલ છો અથવા યુકાના શર્યાતર છો ? ત્યારે તે વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વીએ મંખલિ પુત્ર ગોશાલકના એ કથનનો આદર અને સ્વીકાર કર્યો નહિ; પરંતુ મૌન ધારણ કર્યું. ત્યારે તે મંખલિપુત્ર ગોશાલકે વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વીને બીજીવાર અને ત્રીજીવાર પણ એ પ્રમાણે કહ્યું કે તમે મુનિ છો-ચસકેલ છો કે યુકાના શર્યાતર છો ? જ્યારે મંખલીપુત્ર ગોશાલકે બીજીવાર અને ત્રીજીવાર એ પ્રમાણે કહ્યું ત્યારે તે વેશ્યાયન નામે બાલ તપસ્વી એકદમ ક્રુપિત થયો અને યાવત ક્રોધે ધમધમાયમાન થઈ આતાપના ભૂમિથી નીચે ઉતર્યો. નીચે આવીને તેજઃ સમુદ્ધાત કરી સાત આઠ પગલા પાછો ખસી મંખલિપુત્ર ગોશાલકના વધને માટે તેણે શરીરમાંથી તેજોવેશ્યા બહાર કાઢી, ત્યાર બાદ હે ગૌતમ ! મંખલિપુત્ર ગોશાલકના ઉપર અનુકંપાથી વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીની તેજોવેશ્યા તું પ્રતિસંહરણ કરવા માટે આ પ્રસંગે મેં શીત તેજોવેશ્યા બહાર કાઢી અને મારી શીત તેજોવેશ્યા એ વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીની ઉજી તેજોવેશ્યાનો પ્રતિઘાત કર્યો, ત્યારપછી તે વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીએ મારી શીત તેજોવેશ્યાથી પોતાની ઉજી તેજોવેશ્યાનો પ્રતિઘાત થયેલો જાણીને મંખલીપુત્ર ગોશાલકના શરીરને કંઈપણ થોડી કે વધારે પીડા અથવા અવયવનો છેદ નહિ કરાયેલો જોઈને પોતાની ઉજી તેજોવેશ્યાને પાછી ખેંચી લીધી. પોતાની ઉજી તેજોવેશ્યાને પાછી ખેંચીને તે આ પ્રમાણે બોલ્યો : હે ભગવન્ ! મેં જાણ્યું, હે ભગવન્ ! મેં જાણ્યું. ત્યારપછી મંખલીપુત્ર ગોશાલકે મને એ પ્રમાણે કહ્યું કે હે ભગવન્, આ યુકાના શર્યાતર બાલ તપસ્વીએ આપને “હે ભગવન્ મેં જાણ્યું, હે ભગવન્ મેં જાણ્યું” એમ શું કહ્યું ત્યારે હે ગૌતમ, મંખલિપુત્ર ગોશાલકને મેં આ પ્રમાણે કહ્યું કે હે ગોશાલક, તે વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીને જોયો અને જોઈને મારી પાસેથી ધીમે ધીમે તું પાછો ગયો. પાછો જઈને જ્યાં વેશ્યાયન બાલ તપસ્વી હતો ત્યાં ગયો અને ત્યાં જઈને તે વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીએ એમ કહ્યું કે શું તમે મુનિ છો-ચસકેલ છો કે યુકાના શર્યાતર છો ? તો પણ વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીએ તારા એ કથનનો આદર સ્વીકાર ન કર્યો અને તે મૌન રહ્યો, ત્યાર બાદ હે ગોશાલક ? તે વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીને બીજીવાર અને ત્રીજીવાર પણ એ પ્રમાણે કહ્યું કે-તમે મુનિ છો, ચસકેલ છો કે યુકાના શર્યાતર છો, ત્યાર બાદ જ્યારે તેણે બીજીવાર અને ત્રીજીવાર એ પ્રમાણે કહ્યું એટલે તે વેશ્યાયન બાલ તપસ્વી ગુસ્સે થયો અને યાવત પાછો જઈને તારો વધ કરવા માટે તેણે શરીરમાંથી તેજોવેશ્યા બહાર કાઢી. ત્યાર પછી હે ગોશાલક ! મેં

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૬૫

તારી દયાથી વેશ્યાયન બાલ તપસ્વીની તેજોદેશ્યાનું પ્રતિસંહરણ કરવા માટે એ અવસરે મેં શીત તેજોદેશ્યા મૂકી. યાવત્ તેણે તેની ઉપર તેજોદેશ્યા પ્રતિ-
ઘાત થયેલી જાણીને અને તારા શરીરને કંઈપણ થોડી કે વધારે પીડા અથવા
અવયવનો છેદ નહિ કરાયેલો જોઈને પોતાની ઉપર તેજોદેશ્યા પાછી ખેંચી
લીધી અને પાછી ખેંચીને મને એ પ્રમાણે કહ્યું કે હે ભગવન્ ! મેં જાણ્યું હે
ભગવન્ મેં જાણ્યું. ત્યારબાદ મંબલીપુત્ર ગોશાલક મારી પાસેથી આ વાત
સાંભળી હૃદયમાં અવધારી ભય પામ્યો યાવત્ ભયભીત થઈ મને વંદન અને
નમસ્કાર કરી આ પ્રમાણે બોલ્યો, હે ભગવન્ (અ પ્રયોગકાળે) સંક્ષિપ્ત
અને (પ્રયોગકાળે) વિપુલ તેજોદેશ્યા કેમ પ્રાપ્ત થાય ? ત્યારે હે ગૌતમ !
મંબલીપુત્ર ગોશાલકને મેં આ પ્રમાણે કહ્યું. હે ગોશાલક ! જે નખ સહિત
વાળેલી અડદના બાકુળાની મુઠીવડે અને એક વિકટાશય એક ચુલુક પાણીવડે
નિરંતર છકુંનો તપ કરી ઉંચા હાથ રાખીને યાવત્ વિહરે તેને છ માસને
અંતે (અ પ્રયોગકાળે) સંક્ષિપ્ત અને (પ્રયોગકાળે) વિસ્તીર્ણ એવી તેજો-
દેશ્યા પ્રાપ્ત થાય, ત્યારપછી મંબલીપુત્ર ગોશાલકે મારા આ કથનનો વિનયવડે
સારીરીતે સ્વીકાર કર્યો.

ત્યારબાદ હે ગૌતમ ! અન્ય કોઈ દિવસે મંબલીપુત્ર ગોશાલકની સાથે
કૂર્મ ગ્રામનગરથી સિદ્ધાર્થ ગ્રામનગર તરફ જવા માટે મેં પ્રયાણ કર્યું, જ્યારે
અમે જ્યાં તે તલનો છોડ હતો તે પ્રદેશ તરફ તુરત આવ્યા, ત્યારે મંબલી-
પુત્ર ગોશાલકે મને એ પ્રમાણે કહ્યું હે ભગવન્ ! તમે મને તે વખતે એ પ્રમાણે
કહ્યું હતું યાવત્ એમ પ્રશ્નમાં હતું કે હે ગોશાલક ! આ તલનો છોડ નીપજશે,
નહિ નીપજે એમ નહિ ઇત્યાદિ યાવત્ તલ રૂપે ઉપજશે તે મિથ્યા અસત્ય થયું”
આ પ્રત્યક્ષ દેખાય છે કે આ પેલો તલનો છોડ ઉગ્યો નથી અને તેથી જ્યાં
સિવાય તે સાત તલ પુષ્પના જીવો મરણ પામીને આજ તલના છોડની એક
તલક્ષ્ણીમાં સાત તલ રૂપે ઉત્પન્ન થયા નથી. ત્યારપછી મંબલીપુત્ર ગોશાલકને
મેં એ પ્રમાણે કહ્યું કે હે ગોશાલક ! તે વખતે એ પ્રમાણે કહેતાં યાવત્ પ્રશ્ન
કરતાં મારા એ કથનની તું શ્રદ્ધા કરતો ન હતો, પ્રતીતિ કરતો ન હતો, રૂચી
કરતો ન હોતો, એ કથનની શ્રદ્ધા નહિ કરતાં પ્રતિતિ નહિ કરતાં અને રૂચિ
નહિ કરતાં મને આશ્ચર્ય મારા આ નિમિત્તે આ મિથ્યાવાદી થાઓ એમ
સમજી મારી પાસેથી ધીમે ધીમે તું પાછો ગયો, પાછો જઈને જ્યાં તે તલનો છોડ
હતો ત્યાં આવી યાવત્ તેને માટી સહિત ઉખેડીને એકાંતે મૂક્યો, હે ગોશાલક !
તે વખતે તત્ક્ષણમાં આકાશમાં દિવ્ય વાદળ પ્રગટ થયું, ત્યારબાદ તે દિવ્ય
પાણીનું વાદળ એકદમ ગર્જના કરવા લાગ્યું. ઇત્યાદિ યાવત્ તે તલના છોડની
એક તલક્ષ્ણીમાં સાત તલ રૂપે ઉત્પન્ન થયા છે. એ પ્રમાણે હે ગોશાલક ! વનસ્પતિ

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાયિકો મરીને પ્રવૃત્ત પરિહારનો પરિહાર ઉપભોગ કરે છે, અર્થાત્ મરીને તેજ શરીરમાં પુનઃ ઉપજે છે, ત્યારપછી મંબલીપુત્ર ગોશાલકે એ પ્રમાણે કહેતાં યાવત્ પ્રરૂપણ કરતાં મારા આ કથનની શ્રદ્ધા પ્રતીતિ અને રૂચિ ન કરી. આ કથનની અશ્રદ્ધા યાવત્ અરૂચિ કરતાં જ્યાં તે તલનો છોડ હતો ત્યાં જઈને તેણે તે તલના છોડથી તે તલની તલફળીને તોડીને હસ્તતળમાં મસલી સાત તલ બહાર કાઢ્યા. ત્યારબાદ મંબલીપુત્ર ગોશાલકને તે સાત તલને ગણતાં આવા પ્રકારનો સંકટપ યાવત....ઉત્પન્ન થયો કે એ પ્રમાણે ખરેખર સર્વ જીવો પ્રવૃત્ત પરિહાર પરિહરે છે અર્થાત્ મરીને તેજ શરીરમાં ઉત્પન્ન થાય છે. હે ગૌતમ ! મંબલીપુત્ર ગોશાલકનો આ પરિવર્ત વાદ છે, હે ગૌતમ ! મારી પાસેથી (તેજ્જલેશ્યાનો ઉપદેશ) ગ્રહણ કરીને મંબલીપુત્ર ગોશાલકનું આ અપક્રમણ (જુદા પડવું) છે.

૮ ત્યારપછી મંબલીપુત્ર ગોશાલક નખ સહિત અડદના બાકુળાની મુઠી વડે અને એક વિકટાશય ચુલુક પાણીવડે નિરન્તર છઠ્ઠું છઠ્ઠું તપ કરી ઉંચા હાથ રાખી રાખીને વિચરે છે. ત્યારબાદ તે મંબલીપુત્ર ગોશાલકને છ માસને અન્તે સંક્ષિપ્ત અને વિપુલ તેજ્જલેશ્યા ઉત્પન્ન થઈ.

ત્યાર પછી તે મંબલીપુત્ર ગોશાલકને અન્ય કોઈ દિવસ આ છ દિશાચરો આવી મળ્યા; તેના નામ આ પ્રમાણે ૧ જ્ઞાન-ધૃત્યાદિ સર્વ પૂર્વોક્ત યાવત્ જિન નહિ છતાં જિનશબ્દને પ્રકાશિત કરતાં તે વિહરે છે ત્યાંસુધી કહેવું. મારે હે ગૌતમ ! મંબલીપુત્ર ગોશાલક ખરી રીતે જિન નથી પરન્તુ જિનનો પ્રલાપ કરતો યાવત્ જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિહરે છે. મંબલીપુત્ર ગોશાલક અજિન છે તો પણ પોતાને જિન કહેતો યાવદ્....જિન શબ્દનો પ્રકાશ કરતો તે વિહરે છે. ત્યાર બાદ અત્યન્ત મોટી પર્વદા શિવરાજપિના ચરિત્રને વિષે કહ્યું છે તેમ વાંદીને પાછી ગઈ. ત્યારપછી શ્રાવસ્તીનગરીમાં શૃંગાટક ત્રિક માર્ગ યાવત્ રાજમાર્ગમાં ઘણા માણસો પરસ્પર યાવત....પ્રરૂપણ કરે છે કે હે પ્રિયો ! મંબલીપુત્ર ગોશાલક જિન થઈ જિનનો પ્રલાપ કરતો યાવત વિહરે છે તે મિથ્યા અસત્ય છે. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર એમ કહે છે-યાવદ્....પ્રરૂપે છે કે એ પ્રમાણે ખરેખર તે મંબલીપુત્ર ગોશાલક નામે મંબ (ભીક્ષાચર વિશેષ) પિતા હતો. હવે તે મંબલીને....ધૃત્યાદિ સર્વ યાવત્ જિન નહિ છતાં જિનશબ્દનો પ્રકાશ કરતો વિહરે છે, ત્યાંસુધી કહેવું. તે મારે મંબલીપુત્ર ગોશાલક જિન નથી પરન્તુ જિનનો પ્રલાપ કરતો યાવદ્ વિહરે છે. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જિન છે અને જિનપ્રલાપી યાવત્ જિનશબ્દનો પ્રકાશ કરતા વિહરે છે.” ત્યારબાદ તે મંબલીપુત્ર ગોશાલક ઘણા માણસો પાસેથી આ કથન સાંભળી બિચારી અત્યન્ત ગુસ્સે થયો, યાવત અતિશય ક્રોધે બળતો તે આત્માપના

દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.

૧૬૭

દ્રવ્યગુણપર્યાય વિવરણ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૧૦૯ થી શરૂ.)

ભૂતપદાર્થ વિષયનું જ્ઞાન સર્વથા અસત્ નથી.

નૈયાયિકોની માન્યતા છે કે અધુના એટલે અવિદ્યમાન ઘટ આદિ પદાર્થનું જ્ઞાન અતિત એટલે ભૂત પદાર્થના વિષયવાળું થાય છે. તેના કારણમાં અને અવિદ્યમાનરૂપ ઘટ આદિ કાર્ય મૃત્તિકાને કુંભાર આદિ સામગ્રીથી ઉત્પન્ન થાય છે.

નૈયાયિકોને ઉત્તર આપતાં કહે છે કે નૈયાયિકોનું કથન વ્યાજબી નથી, કારણ કે ઘટાદિ જે પદાર્થ છે તે સર્વથા અસત્ નથી; કારણ કે અતિત વિષય વાળો જે ઘટ તે પર્યાયાર્થિક નયથી નથી સમજવાનો પણ દ્રવ્યાર્થિક નયથી તે નિત્ય છે, જેથી ઘટનો નાશ થઈ ગયા પછી પણ તે માટી રૂપે વિદ્યમાન રહે છે. જો તે ઘટદ્રવ્ય સર્વથા ના હોત તો સસલાના શીંગડાની પેઠે સર્વથા અભાવ થઈ જાત. જે પદાર્થ સર્વથા અવિદ્યમાનપણે જ્ઞાનમાં ભાસે છે તે પદાર્થમાં વિદ્યમાનપણું કેવી રીતે આવી શકે તેથી કરીને કંઈ ભૂત વિષય છે તે સર્વથા અસત્ નથી પરંતુ સત્ રૂપે જ પ્રવર્તે છે.

જે વસ્તુ દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાએ નિત્યપણે વર્તે છે તે વસ્તુમાં આકારનો અભાવ હોવાથી પર્યાયાર્થિક નયથી તેને અનિત્યપણું દેખાય છે, બાકી કોઈપણ પદાર્થ સર્વથા અસત્ નથી.

સત્ પદાર્થની ઉત્પત્તિ થવાનું કારણ.

દ્રવ્યમાં સમવાયી ભૂતવિષય પદાર્થ રહેલો છે તે કારણનો ઉદય થવાથી તે કાર્યપણાને પ્રાપ્ત થઈને દેખાય છે તેથી કરીને જ સત્ પદાર્થની ઉત્પત્તિ થાય છે પણ અસત્ પદાર્થની થતી નથી.

અતીત પદાર્થનો ભાસ જ્ઞાન-સ્વભાવમાં થતો નથી.

અતીત પદાર્થનો ભાસ જ્ઞાન સ્વભાવમાં થઈ શકે નહિ અને જો થઈ શકતો હોય તો સંસારના તમામ પદાર્થનો પણ જ્ઞાનમાં ભાસ થવો જોઈએ પણ તેમ થતો નથી.

ભૂમિથી નીચે ઉતર્યો, આતાપના ભૂમિથી નીચે ઉતરી શ્રાવસ્તી નગરીના મધ્ય-ભાગમાં થઈને જ્યાં હાલાહલાકુંભારણનો કુંભકારાપણુ-હાટ છે ત્યાં આવ્યો, આવીને હાલાહલા કુંભારણના કુંભકારાપણુ-હાટમાં આજીવિકસંઘ વડે સહિત અત્યંત અમર્ષને ધારણ કરતો એ પ્રમાણે વિહરવા લાગ્યો. આણુ.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાહ્યાકાર અસત્ દેખાય છે તેનું કારણ.

બાહ્યાકાર જે અસત્ દેખાય છે તેનું કારણ અનાદિ અજ્ઞાન છે; કારણકે અનાદિ કાળના અજ્ઞાનને લઈને બાહ્યાકાર સ્વપ્નના પદાર્થની જેમ અસત્ દેખાય છે.

અસત્ પદાર્થનો ભાસ થવાનું કારણ જ્ઞાન નથી.

અસત્ પદાર્થનો ભાસ થવાનું કારણ જે જ્ઞાન માનવામાં આવે તો આખું જગત્ જ્ઞાનાકારપણે જ થઈ જાય. બાહ્યાકારપણે દેખાતા પદાર્થો બાહ્યદૃષ્ટિથી અસત્ છે જેથી બાહ્યાકાર રહિત શુદ્ધ જ્ઞાનમાં જ અછતા પદાર્થનો ભાસ થાય છે એમ જે કહેવામાં આવે તો અનાદિની અજ્ઞાન વાસનાનો અભાવ સિદ્ધ થશે, માટે સમજવાનું કે બાહ્યાકારમાં અનાદિ અજ્ઞાનવાસનાને લઈને જ અસત્ પદાર્થનો ભાસ થાય છે.

પદાર્થમાં આકારો ઉત્પન્ન થવાનું કારણ.

સત્ પદાર્થનાં અનેક કારણો જે તિરોભાવ શક્તિપણે ગુપ્તરૂપે રહેલા છે તેનાથી બાહ્ય દેખાતા આકારો ઉત્પન્ન થાય છે.

મૂળ દ્રવ્યરૂપથી કોઈ પદાર્થનો ઉત્પત્તિ તથા નાશ નથી.

મૂળ દ્રવ્યરૂપથી કોઈપણ પદાર્થની ઉત્પત્તિ યા તો નાશ થતો નથી.

પર્યાયનો દ્રવ્યની સાથે સંબંધ.

પર્યાયમાં દ્રવ્યનો અન્વય સંબંધ સ્પષ્ટપણે દેખાઈ આવે છે, માટે દ્રવ્ય પદાર્થમાં ઉત્પત્તિએ નથી ને વિનાશ પણ નથી.

પદાર્થની ઉત્પત્તિને નાશ થવાનું કારણ.

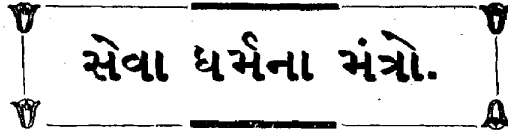
પર્યાયથી સર્વ પદાર્થની ઉત્પત્તિ ને નાશ બન્ને થાય છે.

નિશ્ચયરૂપ અને ચલાયમાન અનુભવ.

જે પર્યાય દ્રવ્યમાં સતપણે હોય તેમાં તેનો નિશ્ચયરૂપનો અનુભવ થાય છે અને જે પર્યાય દ્રવ્યમાં અસતપણે છે તે પર્યાયમાં જે અનુભવ થાય છે તે ચલાયમાન રહે છે. દાખલા તરીકે કમળાના રોગને લીધે શંખ ઘોળો છતાં પીળા રંગનો દેખાય છે અને તેજ કમળાનો રોગ જ્યારે દૂર થાય છે ત્યારે શંખનું મૂળ ઉજ્જવલરૂપ દેખાય છે. કારણ કે શંખમાં પીતાદિ પર્યાયનો અનુભવ તે અવિચળપણે નથી પણ ચલાયમાનરૂપે રહે છે. આ ઉપરથી સમજવાનું એ છે કે શંખમાં જે પીળાપણું દેખાય છે તે કમળાના રોગથી પીળા પણું દેખાય છે, પણ જ્યારે તે નેત્ર-રોગ દૂર થાય છે ત્યારે તે ઉજ્જવલ દેખાય છે અને બ્રાન્તિનો આપોઆપ નાશ થાય છે અને આમ થવામાં કંઈ

સેવા ધર્મના મંત્રો.

૧૬૯

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૩૫ થી ૨૩૨)

વિકૃલદાસ મૂ. શાહ.

જ્યારે તમે કેઈ માણસને મદદ કરો ત્યારે યાદ રાખવું કે તેના અવગુણો વધારનારી શક્તિ તમારી મદદને લઈને લવિષ્યમાં સદ્ગુણોની પોષક બની શકે. શક્તિને બદલવાનું કામ તમારું નથી, તેનું સ્વરૂપ અને દિશા બદલવાનું જ તમારું કર્તવ્ય છે.

‘ જો મારી પાસે વધારે સાધનો હોત તો હું કેટલી બધી સેવા કરી શકત ’ એ વિચાર કરવાને બદલે જે સાધનો આજે તમારી પાસે મોજુદ છે તે વડે જે થોડી ઘણી મદદ થઈ શકે તે બહુ કિંમતી છે.

હેતુનો અભાવ નથી. વસ્તુમાં કૃત્રિમ સ્વભાવ છે, એમાં બીજા પદાર્થનો વ્યાપાર કંઈપણ કરી શકતો નથી; પરંતુ જે કારણથી કૃત્રિમ સ્વભાવ ઉત્પન્ન થયો હોય છે તે કારણની નિવૃત્તિ થશે તો પર્યાય સ્વયમેવ નષ્ટ થઈ જાય છે.

ભૂતપદાર્થ વર્તમાન પર્યાયથી વર્તમાનપણે જણાય છે.

ભૂતપદાર્થ વર્તમાન પર્યાયથી વર્તમાનપણે જણાય છે. દાખલા તરીકે દ્રવ્યથી સત્પરૂપ અતીત ઘટને વિષે વર્તમાન જ્ઞેય આકારરૂપ પર્યાયથી હમણું અતીત ઘટનું જ્ઞાન થાય છે. ઘટને વિષે વર્તમાન જ્ઞેય આકારરૂપ પર્યાયથી ઘટનું જ્ઞાન થાય છે. બાકી સર્વથા જ્ઞાન સ્વભાવથી અછતા પદાર્થનું જ્ઞાન થતું નથી અને જો તેમ ન માનો તો અતીત પદાર્થ જે ઘટાદિની ઘટનો આકાર જોઈ બહાર પડી કે તે ઘટ છે. બાકી જો સર્વથા જ્ઞાન થતું હોય તો તેનું સર્વકાળે જ્ઞાન થવું જોઈએ. અતીત પદાર્થ જાણ્યો એમ જે કહેવાય છે તે વર્તમાન પર્યાયથી તો વર્તમાનપણું થયું એમ સમજવું. અતીત ઘટરૂપ ધર્મી અસત્ હોવા છતાં સર્વ કાળે ભાસતો નથી. જે પદાર્થ અસત્ છે તેનું જ્ઞાન કોઈપણ કાળને વિષે થઈ શકતું નથી. તેમ અવિદ્યમાન પદાર્થની ઉત્પત્તિનો પણ કદાપિ સંભવ જણાતો નથી. સત્ પદાર્થનું જ જ્ઞાન અને સત્પદાર્થનીજ ઉત્પત્તિ સંભવે છે. કાર્ય અને કારણનો નિશ્ચયથી જ અલેદ છે તેમ દ્રવ્ય ગુણ અને પર્યાયનો પણ નિશ્ચયથી અલેદ છે. માટે તે ત્રણેનો અલેદ સ્વીકારવો અને જે લેદ જણાય છે તે વ્યવહારથીજ છે. (આહુ)

૧૫૫

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આમા માણસમાં જે સફળતાની ખામી હોય તે સફળતાનું પ્રત્યક્ષ દર્શન તેને આપણા પોતાના વ્યવહારથી જ કરાવી દેવું એજ તેની મોટામાં મોટી સેવા છે.

તમે રાતદિવસ ખીજા લોકોની જે સેવા કરી રહ્યા છો એની કિંમત આંકવાનો સીધો, સરલ અને સાચો રસ્તો એ જોઈ લેવામાં છે કે તેને લઈને તમારા જીવનમાં વિશેષ શાંતિ, વિશેષ સંતોષ તથા વિશેષ આસ્થિત્યનો પ્રવેશ થયો છે કે નહિ ?

તમારી શક્તિ અનુસારની તમામ સેવાની આશા હુનિયા તમારી પાસેથી રાખે છે. જે ખીજાની શક્તિનો વિષય છે તેની આશા તમારી પાસેથી રાખવામાં નથી આવતી. એટલે તમે તમારી શક્તિ અનુસાર જે કંઈ કરતા હો તેનાથી તમારે સમજી લેવું કે તમે તમારા કર્તવ્યનું ઠીકઠીક પાલન કરો છો.

કદિ તમારી સેવા સ્વીકારવામાં કોઈ આનાકાની કરે તો તે માટે તમારે તેની સેવા કરતાં વિમુખ ન થવું. જે માણસ સેવાનો અનાદર કરે છે તેને છેવટે વધારે સેવાની જરૂર પડે છે.

કોઈ પ્રેમવશાત્ તમારી સેવા કરવા માગે તો તેને ના પાડતી વખતે એટલું જરૂર ધ્યાનમાં રાખવું કે પ્રેમપૂર્વક મદદ કરવાથી જેટલી સેવા થાય છે તેટલી જ પ્રેમપૂર્વક મદદ સ્વીકારવાથી પણ થાય છે.

આપણી શક્તિ અનુસાર સમજપૂર્વક ખરા દિલથી સેવા કરી ચૂક્યા પછી તેના પરિણામની ચિંતા કદિ પણ ન કરવી. કેમકે સેવાની નિર્મળતા સેવકને શાંતિના રૂપમાં આપોઆપ મળે છે અને જેની સેવા કરવામાં આવે છે તે સુખપૂર્ણ વાતાવરણમાં રહેવા લાગે છે.

સેવાનો સર્વોત્તમ બદલો હૃદયને વિશેષ પ્રેમમય બનાવવાની શક્તિમાં તથા તે દ્વારા વધારે સેવા કરવાની શક્તિમાં જ રહેલો છે.

જે મનુષ્યનું હૃદય સુખનો અનુભવ નથી કરતું તે સાચી સેવા પણ નથી કરી શકતો.

કદિ તમે કોઈ મનુષ્યની વિશુદ્ધ પ્રેમપૂર્વક સેવા કરી હોય તો પછી તમારી સેવામાં વિવેકબુદ્ધિની ખામી હોય તોપણ જેની તમે સેવા કરી હોય છે તેને આખરે જરાપણ નુકશાન થશે નહિ. તમારા પ્રેમની શક્તિ તમારી વિવેકબુદ્ધિની ખામીથી થનારા નુકશાનથી તે મનુષ્યને બચાવી લેશે.

જે નબળાઈ અથવા ત્રુટિને માટે તમારે ક્ષમા માગવી પડે છે તે નબળાઈ અથવા ત્રુટિ લવિષ્યમાં તે મનુષ્યમાં ન જોવામાં આવે એવા માર્ગે એને ચકાવી લઈને સ્નેહપૂર્વક તેને માટે પ્રયત્ન કરવો એજ સાચી ક્ષમા છે.

સેવા ધર્મના મંત્રો.

૧૭૧

કોઇ કોઇવાર આપણને બીજાના કાર્યોનો ફેંસલો આપવો પડે છે, પણ બીજાને મદદ કરવી એટો આપણું હિંમેશનું કર્તવ્ય છે.

તમારે તમારી આધ્યાત્મિક પ્રગતિનું માપ કાઢવું હોય તો એટલું જોઈ દ્યો કે પહેલાં તમે જેટલા સેવાના પ્રસંગો હાથથી જવા દેતા હતા એટલા આજે પણ જવા દો છો કે એથી ઓછા ?

જ્યારે તમે કોઇની સેવા કરવાની રીતની ટીકા કરો છો ત્યારે તમે એટલું ભૂલી જાઓ છો કે એ મનુષ્ય એક એવા માણસની સેવા કરી રહ્યો છે કે એને તમારી સેવા કરવાની રીત જરા પણ ગમતી નથી..

તમને સેવા કરવાની પ્રેરણા કેમ થઇ, કેવી રીતે થઇ એ લોકોને કહી બતાવવામાં જરાપણ અચકાશો નહિ. આપણા સુખનું મૂળ જગતને અર્પણ કરવું એ જગતને સુંદર બક્ષીસ આપવા સમાન છે.

કોઇપણ માણસને માટે કરેલું સેવાનું દરેક કામ તે માણસને ઉત્તેજન આપનાર તથા તેનું રક્ષણ કરનાર દેવદૂત સમાન બની રહે છે. તમારી સેવા જેટલી સ્નેહપૂર્ણ હશે તેટલોજ તે દૂત દીર્ઘાયુઃ બનશે અને તે વધારે સમય સુધી તેને પ્રોત્સાહિત કરી શકશે અને તેનું રક્ષણ કરી શકશે.

એવું કદી ન માનવું કે જેને આપણે આપણી આંખો વડે સેવા કરતા જોઇએ છીએ તેઓજ સેવા કરે છે. સેવાના મહાન કાર્યો કરનાર કેટલાક એવા પણ હોય છે કે જેની કોઇને ખબર પણ નથી હોતી.

સેવાનું કોઇ કાર્ય આજેજ કરવાને બદલે આવતી કાલ ઉપર મુક્તવી રાખવાથી સાંભવ છે કે સેવાનો એ અવસર ફરી વખત પ્રાપ્ત જ ન થાય; કેમકે કાલે એની જરૂર જ ન રહે અને આજે જ્યારે તેની જરૂર હતી ત્યારે તે કાર્ય કરવામાં ન આવ્યું.

આપણી પાસે આવનાર દરેક વ્યક્તિનો યોગ્ય ખ્યાલ રાખીને જ સેવા કરવી. મનુષ્ય જે કાંઈ કહેવા ઇચ્છતો હોય છે તે ધ્યાન પૂર્વક સાંભળવાથીજ તેની અડધી સેવા થઇ જાય છે.

જ્યારે તમારે દુઃખ સહન કરવું પડે ત્યારે યાદ રાખવું કે દુઃખ સહન કરવાથી બીજાનાં દુઃખોમાં સહાનુભૂતિ બતાવવાની તમારી શક્તિમાં વધારો થાય છે; કેમકે તમે કોઇ જાતનું કષ્ટ સહન કર્યું હોય તો વધારે નહિ પણ જેટલું કષ્ટ તમે સહન કર્યું હોય તેટલા પ્રમાણમાં તમે જરૂર તમારી જેટલા જેઓ દુઃખી હોય તે તરફ સહાનુભૂતિ બતાવી શકશો.

સેવાના અભિલાષીએ એકજ તત્ત્વના બે જુદા સ્વરૂપ સમજી લેવા જોઈએ.

૧૫૨

શ્રી આદ્યમાનંદ પ્રકાશ.

ૐવદયા ધર્મ.

સર્વે ૐવ ઉપર પ્રેમ રાખવો. આપણને જેમ દુઃખ થાય છે તેમ તેને દુઃખ થાય છે. કોઇને ગાળ દેશો તો ગાળ ખાવીજ પડશે, કોઇને ઘોલ મારશો તો ઘોલ ખાવીજ પડશે. આઘાત પ્રત્યાઘાતના નિયમ પ્રમાણે જેટલા જોરથી ફેંકશો તેટલા જોરથી પાછું આવશે. માટે જેટલા જોરથી કોઇને તમે દુઃખી કરશો તેટલા જોરથી તમારે દુઃખી થવું જ પડશે, તે યાદમાં રાખશો. મહાવીર સ્વામી વારંવાર પોકારી પોકારીને કહી ગયેલ છે કે હે સુનિ ! (વિચાર શીલ પુરૂષ) જન્મનાં અને જરાનાં દુઃખ અત્યંત છે માટે તને જેમ સુખ પ્રીય છે તેમ સર્વે ૐવોને સુખ પ્રીય છે એમ વિચારી કોઈ પણ ૐવને મારીશ નહીં અને ખીજા પાસે મરાવીશ નહીં, લોકોનાં દુઃખોને બાણનાર સર્વે જ્ઞાની પુરૂષોએ સુનિઓને, ગૃહસ્થોને, રાગીઓને, ત્યાગીઓને, ભોગીઓને અને યોગીઓને આવો પવિત્ર અને શાશ્વત ધર્મ કહ્યો છે કે કોઈ પણ ૐવને હણવો નહીં અને તેને હેરાન કરવો નહીં. પરાક્રમી પુરૂષ સંકટો પડતાં પણ દયા છોડતો નથી. હે સુનિ ! અંદરજ યુદ્ધકર ખીજાં બહારના યુદ્ધની શી જરૂર છે ? યુદ્ધની આવી સામગ્રી મળવી મુશ્કેલ છે.

હે મિત્રો ! તમો જો મુકિત સુખને ઇચ્છતા હો તો એક ઇન્દ્રિયથી માંડી પંચેન્દ્રિય ૐવોની દયા કરો અને સર્વે ૐવોનું રક્ષણ કરો. કોઈપણ ૐવની

તે છે દુઃખ અને આનંદ. એક અનુભવેલા માનસિક સંઘર્ષણનું સ્મરણ કરાવે છે અને ખીજું સૌથી છેલ્લા આદર્શની પ્રતીતિ કરાવે છે.

તમારું પોતાનું હૃદય તમારાં સેવા-કાર્યોની જે કિંમત આંકે છે તેની સરખામણીમાં તે કાર્યોની દુનિયાએ નક્કી કરેલી કિંમત કંઈ નથી.

ઘણા લોકો અમુક જગ્યાએ રહીને સેવા કરવામાં સુખ ગણે છે અને એ સેવા માટે તેઓમાં શક્તિ પણ હોય છે. પણ કોઈ પણ સ્થળે જઈને સેવા કરવામાં કેટલાને સુખ થાય છે ? કેટલામાં એ શક્તિ છે ?

જેવી રીતે નિર્જન જંગલમાં કોઈપણ ફૂલ સુંદર લાગે છે તેવી રીતે અભાણી જગ્યાએ કરેલી સેવા અત્યંત સુંદર લાગે છે.

સર્વવ્યાપી ઘોર અંધકારમાં એક ન્હાનો દીવો પણ બધું પ્રકાશમય કરી મૂકે છે એવી રીતે સ્વાર્થથી ભરપૂર વાતાવરણમાં નાનું પણ સેવાનું કાર્ય નિર્ભળ પ્રકાશ પ્રસારાવી મૂકે છે.

—ચાહુ

જીવહયા ધર્મ.

૧૭૩

આંતરડીને હુલાવશે નહીં અને સવાર્યની ધૂનમાં અંધ બનીને જીવોને કચરી નાખશે નહીં.

પુનઃ પુનઃ સ્મરીને ભૂદયા ત્યાંથી ફરી ગણીને તમારા મનમાં હયાના વિચારોને ઠંસાવી-મન-વચન-કાયાથી કોઈ જીવને હુઃખ થાય નહીં, એવી પ્રવૃત્તિ કરશે તો અંતે નિવૃત્તિ મળશે. હયા સર્વ ધર્મનું મૂળ છે જ્યાં હયા નથી ત્યાં ધર્મ નથી. જે ભવ્ય મનુષ્યોના હૃદયમાં હયા હોય તે અન્ય ઉપર ક્રોધ કરે નહીં, તેમ અન્ય જનની નિંદા પણ કરે નહીં. હયાની પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત થવાથી આત્મા પરમાત્મા પદને પ્રાપ્ત કરે છે. કોઈ પણ મનુષ્યને ગાળ દેવાથી તેનું હૃદય બહુ દુખાય છે, તેથી તે જીવના આત્માને દુખવવો તે પણ એક જાતની હિંસા ગણી-હયાવંત પુરૂષો કોઈને પણ ગાળ દેતા નથી. અન્ય પુરૂષની નિંદા કરવાથી પણ દ્રેષ-કલેશની લાગણીયો પ્રગટે છે અને તેથી એક જાતની હિંસા થાય છે, માટે ઉત્તમ હયાવંત પુરૂષો કોઈ પણ જીવની નિંદા કરતા નથી.

હિંસા કરવાનો પણ વિચાર અશુભ હોવાથી પોતાના આત્માની અવનતિ કરે છે. અશુભ વિચારથી પાપ થાય છે અને શુભ વિચારથી પુણ્ય થાય છે, માટે પ્રેમી આત્માઓ અશુભ વિચારથી દૂર રહે છે. ઉન્નતિ ખરેખર તમારા વિચારમાં સમાઈ છે.

હે મિત્રો ! તમે જાપ જપો, આંખ મીચી ધ્યાન કરો, પ્રભુ દર્શન કરો, પ્રભુ પૂજન કરો, પણ તમેજો જ્યાંસુધી સર્વ જીવોની સાથે મૈત્રીલાવ ધારણ કર્યો નથી ત્યાંસુધી પૂર્વોક્ત અનુષ્ઠાન યથાયોગ્ય સફલ થઈ શકતા નથી, માટે તપ જપ કરતાં પણ પ્રથમ મૈત્રીલાવની ખાસ આવશ્યકતા છે. હે મિત્રો ! તમારો આત્મા જે જે કારણોથી હુઃખ પામે છે તેવોજ પરનો આત્મા પણ તે તે કારણોથી હુઃખ પામે છે, માટે પરના પ્રાણને દુખવવાનો સંકલ્પ તથા વર્તન સ્વપ્નમાં પણ થાય નહીં તેવું મૈત્રીલાવવાળું સદ્વર્તન સતત કરશો.

અસંખ્ય રાજા, ચક્રવર્તિ, શેઠ વગેરે થઈ ગયા અને થશે, કોઈ જગમાં અમર રહેનાર નથી. વૃથા અહંકાર અને મમત્વલાવથી તમારા આત્માને દુર્ગતિના કુવામાં નાખો છો. મિત્રો ! તમારી મૂળ સ્થિતિ જે બાહ્યમાં દેખાય છે તે નથી. તમે આત્મા છો, તમારું સ્વરૂપ ઓળખો, તમારા સ્વરૂપને ઓળખતાં સર્વ જીવોના નજીક સંબંધમાં તમે આવશો અને જાણીને આચારમાં મુકવાથી તમારી ઉન્નતિ તમે કરી શકશો.

સરલ માર્ગને કઠીણ જાણવો અને કઠીણ માર્ગને સારો જાણી ઉંધે રસ્તે દોરાવું તે શું ન્યાય છે? ભુલી જવા જેવું નથી કે અહીં પોપાંખાઈનું રાજ્ય નથી, આ તો મહા સમર્થ ન્યાયી રાજ્ય છે-અદલ ઈનસાફ છે.

For Private And Personal Use Only

महानुभाव ! पंचम आरा के आरम्भ में कई शताब्दि तक जैनधर्म का दृष्टिक मगमगता था पर क्रमशः वह बुझ गया था और सारा साहित्य व सारा ज्ञान एकबार तो लोपसा हो गया था उसके पुनरुद्धार के लिये भगीरथ प्रयत्न की आवश्यकता है । पर सांसारिक मंझटों में कैसे हुए लोगों को इतना समय कहाँ ? आपने सब स्वार्थों का त्याग कर पुरातत्व की खोज में जो बलिदान किया है वह सचमुच में प्रशंसनीय व आदर्श है । जिस अक्लान्त परिश्रम से राजगृह, जैसलमेर मथुरादि के खंडहरों में जाकर आपने प्रशस्तियां, शीलालेख व जैन शासन कालीन सिक्कों का संग्रह किया है वह अनुपम है । दुख है आप के सुकृत्यों का मूल्य जितना हम भारतवासी जैन व जैनधर्म में दिलचस्पी लेनेवाले अजैन नहीं समझ सके हैं उससे कहीं अधिक विदेशियोंने उसका महत्व समझा है । जहां कहीं भी उन्हें किसी प्रकार की शंका होती है तो वे अपने समाधान के हेतु आप को कष्ट देते हैं । हम अधिक क्या कहें जैन के पुरातत्व की खोज में आप एक त्याग की मूर्ति हैं । इस रंग में आप ऐसे रंगे गये हैं कि चौबीसों घण्टे आपने इसी काम में लगा रखे हैं । आखों की ज्योति तक आपने इस में खो दी थी फिर भी आपने उठाये हुए कार्य को छोड़ा नहीं वरन् दूसरों को बैठा कर उस कार्य को जारी रखा । बहुत प्रसन्नता की बात है कि आपने अपनी चक्षु ज्योति को पुनर्प्राप्त किया है और आप फिर अपने कार्य को जोर से चला रहे हैं ।

महोदय ! यह कहना अनावश्यक है कि पुरातत्व का सम्यक् दिग्दर्शन उन्हीं के लिये जरूरी है जो अपना स्वरूप भूल दूसरों की सम्पद् देख उस में लुब्ध होते हैं । जिस जाति व समाज में अपने पूर्वजों की कहानी बाल बच्चों की तो कहें ही क्या बुढ़े भी नहीं जानते, उस के लिये आप के सदृश अक्लान्त परिश्रमी दृढ अध्यवसायी एवं पुरातत्व के अनुसन्धित्सु की बड़ी भारी आवश्यकता है । आज अपनी समाज अपने गौरवमय अतीत को याद तक नहीं करती । जैन शिक्षा, जैन साहित्य, जैन दर्शन, जैन कला, जैन भाषा, जैन भाव, आज विस्मृति के अन्धकार में लुप्त से हैं । जो भावुक लोगों की दृष्टि पुनः जैन वैशिष्ट्य की तरफ खींचने के लिये पुरातत्व का रिस्लेशन करके समाज का बड़ा भारी काम कर रहे हैं उन्हें जितना अभिनन्दित किया जाय वह थोड़ा है ।

हम आशा करते हैं कि हमारे देश के युवक भी आप की इस खोज का

૧૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહત્ત્વ સમક્ષે આ મેં પ્રવૃત્તિ હોગે તાકે યહ મહાન્ કાર્ય ઔર મી દુતગતિ સે જારી રહે ।

જૈન યુવક આપ કે આદર્શ સે દૃઢ સંકલ્પ, અધ્યવસાયી, સરલ, વિદ્યા-પ્રેમા હોકર અતીત કે જૈનિયો કે કીર્તિકલાપ કી ટોજ કરને કે સાથ સાથ અપને ૨ વર્તમાન જીવન સે આદર્શ જૈની બન ભવિષ્ય કો અતીત સે મી અધિક ગૌરવભય બનાને કા પ્રયત્ન કરેંગે—યહ હમારી આશા હૈ । આશા કી પૂર્તિ સમાજ કી ધૃષ્ટપોષકતા સે હી સંભવ હૈ । સમસ્ત વિશ્વકી અહિંસા મન્ત્ર કે સચે ડપાસકોં કા સ્વરૂપ દિશ્વલા કર ઉન્હેં અહિંસા કી તરફ આકર્ષિત કરને કે લિપે સમાજ યુવકગણ કો અપસર કરાને મેં પૂર્ણ સહાયતા દેંગે યહ હમારી કામના હૈ ।

કલકત્તા

આપકે ગુણાનુરાગી,

તા. ૨૭-૧૨-૩૦ ઈ. ૦

ઓસવાલ નવયુવક સમિતિ કે સદસ્યગણ ।

શ્રી પાટણ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ

પાટણ શહેરમાં મણીયાતીપાડામાં થયેલ નવીન સુશોભિત જિનાલયમાં શ્રી મહાવીર પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા માહ શુ. ૬ રવિવારના રોજ થવાની છે, હાલ અકાષ મહોત્સવ શરૂ થયેલ છે. પાટણ એક જૈનપુરી અને તીર્થ છે તેમ જ ત્યાં પ્રવર્તકૃષ્ણ મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિમહારાજઓ ગિરાજમાન છે તેનો પણ ત્યાં આ પ્રસંગે જનારને દેવગુરુ ભક્તિ અને વંદનનો લાભ મળે તેવું છે.

શ્રી અધેરી-મુ'અમ્મ શ્રી ઉપધાન મહા મંગળ તપ

માહારોપણ નિમિત્તે અકાષ મહોત્સવ.

અધેરીમાં માગશર શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ ઉપધાન વહન શરૂ થયા હતાં, તેનો મહોત્સવ પોશ વદી ૧૩ ના રોજથી શરૂ થયો હતો. ને માહ શુદ્ધ ૬ માહારોપણના મુહૂર્તો હોવાથી તે ક્રિયા શેઠ જીવતલાલ પરતાપસિંહના અંગલામાં કરવામાં આવી હતી, તેમજ ઝવેરી મોહનલાલ હેમચંદને અંગલે સ્વામિવાત્સલ્ય વગેરેથી ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય. પંદરમો વાર્ષિક રિપોર્ટ.

તા. ૧-૬-૧૯૨૯ થી તા. ૩૧-૫-૧૯૩૦ સુધીનો રિપોર્ટ મળ્યો છે. મુ'અમ્મ ઇલાકામાં પ્રથમ સ્થાન ધરાવતી, કેળવણીને ઉત્તેજન આપતી, વ્યવસ્થિત કામ કરતી આ સંસ્થામાં અનેક જૈન વિદ્યાર્થીઓ અને પ્રકારનું શિક્ષણ પામે છે. દરેક ઇલાકામાં-જિલ્લામાં આવી સંસ્થાઓની જરૂર છે. વર્તમાન કાળમાં કેળવણીની સંસ્થા સ્થાપવાની, તેમાંજ મુખ્યત્વે પૈસાનો વ્યય થવાની

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૬૭

જરૂર છે. આ એક સંસ્થાના પ્રગટ થતાં રિપોર્ટો ઉપરથી માલુમ પડે છે કે જૈન વિદ્યાર્થીઓ ઉચ્ચ કેળવણી પામી વ્યવહારમાં પણ સારી લાખતો ઉપર ચડેલ છે. કોઈપણ કોમની કેળવણી વગર પ્રગતિ નથી માટે શિક્ષણશાળાઓ અને કેળવણીનાં ઉત્તેજન અને વૃદ્ધિ અર્થે આવી ઉપ-યોગી સંસ્થાઓ આખા ભારતમાં થવાની જરૂર છે. આ સંસ્થાની કાર્યવાહી યોગ્ય, કાર્યવાહકો ઉત્સાહી, ખંતીલા હોવા સાથે તેનો વહીવટ પણ ચોખવટવાળો છે. વિશેષ પ્રગતિ માટે વિશેષ સહાય આપવી જ જોઈએ. અમો તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી મહુવા જૈન યુવકમંડળનો રીપોર્ટ.

(સંવત ૧૯૮૨ થી સં. ૧૯૮૬)

આ સંસ્થાને સ્થાપન થયા અગીયાર વર્ષ થયા છે, આ સંસ્થાનો ઉદ્દેશ કેળવણીને ઉત્તેજન, આરોગ્ય સરંજામ, વાંચનાત્રય, સહાયક લોન વડે કેળવણીના ઉત્તેજન માટે મહુવાની જૈન સમાજની સેવા કરે છે. નાણાની વિશેષ છુટ નહિ હોવા છતાં મેમ્બરોનું લગભગ અને જૈન અંધુઓના તરફથી આવતી આર્થિક સહાય વડે ખર્ચા પ્રયત્ન વડે ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્ય કરે છે. કાર્યવાહકો ઉત્સાહી છે. રિપોર્ટ જેતાં આવક ભવક હિસાબ વગેરે વ્યવસ્થિત દેખાય છે. આ સંસ્થા વિશેષ પ્રગતિ કરે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી ગાંધારો વીસા શ્રીમાળી જૈન દવાખાનાનો સં. ૧૯૮૫ ના કાર્તિકથી સં. ૧૯૮૬ આસો વદી ૩૦ સુધી રીપોર્ટ.

આ દવાખાનાનો એ વર્ષનો રીપોર્ટ અમોને મળ્યો છે. જૈનોની આરોગ્ય માટે રાહત આપનાર અમારા જાણુવા પ્રમાણે આ પ્રથમ દવાખાનું છે. ધીમે સ્વરૂપે પણ પ્રગતિ કરતું તેમજ તેમના કાર્યવાહકો અને ઉત્સાહ અને ખંતને લઇને તે સ્થાપક પશુ આ વર્ષવાળા રીપોર્ટમાં કરી શક્યું છે. રીપોર્ટ જેતાં તેટલી રકમ તેના ખર્ચ માટે નિભાવ માટે પુરતી નથી, અને જરૂરીયાતવાળા તે ખાતા માટે તેટલી ખીજ રકમ પણ જૈન અંધુઓએ ઉદ્ધારતાથી આપી તેને તે માટે નિર્ભય ખનાવવું જોઈએ. ત્રણે શીરકાના જૈનો સિવાય જૈનેતરને પણ આ દવાખાનાથી બેદલાવ વગર લાભ અપાય છે તે કમીટીના હૃદયની વિશાળતા છે. શુમારે આઠ હજાર દરદીઓ તેનો લાભ લે છે. વગેરે મનુષ્યો પ્રત્યેની ખરેખરી સેવાજ છે. રીપોર્ટવાળા વર્ષોમાં મેલેરીયા તાવના વ્યાધિની સંખ્યા મોટી છે તેનું કારણ રીપોર્ટમાં જતાવું તે આરોગ્યતા સચવાય તેવા હવા પ્રકાશવાળા મકાનોમાં વસવાટ નથી તે છે. જૈનોમાં ઘણા શ્રીમંતો છે, પોતાની સમાજના અંધુઓ માટે તેવા હવા ઉત્તમવાળી ચાલીઓ ખાંધી સસ્તા ભાડે જૈનઅંધુઓને આપવાનું મહદ્ પુણ્ય અને અનુપમ સેવા મુખ્ય શહેરમાં કરવા જોઈ છે. આરોગ્યતાનું જ્ઞાન ફેલાવવા માટે સીનેમા અને ભાષણો દ્વારા આરોગ્યતા તરફ જૈન પ્રજાનું ધ્યાન ખેંચવા માટેનો પ્રયત્ન પણ ઉત્તમ છે. મુખ્યશહેરમાં હવે જૈન હોસ્પિટલની પણ જરૂરીયાત ઉભી થઈ છે તે તરફ અમો જૈન શ્રીમંતોનું લક્ષ ખેંચવાની દરજ સમજીએ છીએ. આ દવાખાનાનો વહીવટ યોગ્ય અને હિસાબ ચોખવટવાળો છે. આ ખાતાના પ્રચાર કાર્યને વિશેષ જોઈએ તેટલી આર્થિક સહાય આપી તેના પ્રચારકાર્યમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થાય અને તેની વિશેષ પ્રગતિ થાય એમ ઇચ્છીએ છીએ.

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમદાવાદમાં જૈનસાહિત્ય પ્રદર્શન.

ગયા પોશ્વ વહી ૧૩ ના રોજ શ્રી દેશવિરતિ આરાધકસમાજ તરફથી અમદાવાદમાં શેઠ ભગુભાઈના વડે જૈન સાહિત્ય પ્રદર્શન શ્રીમાન્ શેઠ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈના મુખ્યારક હસ્તે ખુલ્લુ મુકાયું છે. જૈન સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં આવા ઉત્સવો ઠીક ગણી શકાય. આ સાહિત્ય પ્રદર્શનનો પ્રયત્ન જાણુવા પ્રમાણે સફળ થયેલ લાગે છે. તાડપત્રોની પ્રતો, ફોટોની લખાયેલ ગ્રંથો, સુંદર ચિત્રો અને વિવિધ રંગની સાહીયો લખાયેલ જૈન સૂત્રો, ગ્રંથો, માટેનું ચિત્રકામ, ચિત્રવિભાગ, અનેક વિષય વિષયના હસ્ત લિખિત ગ્રંથો, આગમ મંદિર, સાણુદનો રથ, શ્રીયુત માણેકલાલ શેઠનું સોના ચાંદીનું દેવમંદિર, ઈંદ્ર-ધ્વજ વગેરે દૃશ્યમાન જૈન સાહિત્ય સામગ્રી સામાન્ય જનતાને પણ આકર્ષક કરે તેવો સંમત એકઠો કરવામાં આવેલ છે, આવા મોટા શહેરોમાં કમે કમે જૈન સાહિત્ય પ્રદર્શન ભરવામાં આવે તો સાહિત્યની મહત્તા, જૈન ઇતિહાસ, દર્શનની ગૌરવતા અને જૈનેતર જગતમાં જૈન દર્શનનું પ્રભાવકપણું જણાય તે સ્વાભાવિક છે, જૈન સમાજે જૈન સાહિત્ય પ્રદર્શનો વર્તમાન કાળે ભરવાની આવશ્યકતા છે.

દિગંબર જૈન (સચિત્ર વિશેષાંક.) દેશનેતા અને રાષ્ટ્રીય હિંસાચાલમાં ભાગ લેનાર અને દેશ સેવાકાળે દિગંબરી જૈન અંધુઓ જેમણે ભોગ આપી જેવ સીકારી તેમની જામીયો અને વિવિધ લેખોથી ભરપુર આ અંક (વર્ષ-૨૪ અંક ૧-૨) પ્રગટ કરવામાં આવેલ દિગંબરી જૈન સમાજમાં આ ઇલાકામાં આ માસિક તેમની સમાજનો આ રીતે સારી સેવા કરે છે. સમ્પાદક મૂળાચંદ કિસનદાસ કાપડિયા ઉત્સાહી અને સેવાભાવી દિગંબર અંધુ છે. અમો આ માસિકની અભિવૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

જૈન ચિત્રકળાના નમુના.

૧ શ્રી નેમનાથ પ્રભુના લગ્નનો વરઘોડો.

૨ ભગવાન મહાવીર સ્વામીના સમવસરણુની દેવોએ કરેલી રચના.

૩ શ્રી ત્રિશક્તિ માતાને આવેલ ચૌદ સ્વપ્ન-ઉપરોક્ત ત્રણ જામીઓ વિવિધ રંગોથી દેખાવ, વ્યુહ અને કેટલેક અંશે કળાની દૃષ્ટિથી તૈયાર કરાવી ફોટોગ્રાફર નથમલજી ચંડાલીયા કલકત્તા નિવાસીએ પ્રકટ કરેલ છે. આ ત્રણે જામીયો સુંદર, આકર્ષક અને જિનાલય, ઉપાગ્રય કે ગૃહસ્થને પોતાના નિવાસમાં દર્શન કરવા માટે રાખવા જેવી અને સ્થાનના શ્રૃંગાર રૂપ છે. અંધુ નથમલજીએ થોડા વખત પહેલાં શ્રી કેશરીયાનાથજી, જી-લેસ્યા, પાવાપુરી, મધુખિન્દુ દર્શાત વગેરે સુંદર જામીયો પ્રકટ કરેલી હતી, જે પ્રશંસા પાત્ર થયેલ હતી, તેવીજ રીતે ઉપરોક્ત ત્રણે જામીઓ આકર્ષક અનેલ છે, સર્વે જૈન અંધુઓએ લેવા જેવી છે. કિંમત નંબર ૧-૨ ખાર ખાર આના નંબર ૩ આઠ આના.

સર્વ જામીયો મળવાનું ઠેકાણું. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર. તથા પ્રકાશકને ત્યાંથી ૯૪ ચીત્રપર રોડ-કલકત્તા.

ધ્યાનમાં લેશો—

સ્થાન બદલ્યું છે.

જૈન સસ્તી વાંચનમાળાની ઑફીસ ભાવનગરથી પાલીતાણુ ફેરવવામાં આવેલ છે. જેથી તમામ પત્રવહેવાર પાલીતાણુ કરશો.

આ વર્ષનાં અમારા ગ્રાહકોને મોકલવાનાં ચાર પુસ્તકોનું વીં પીં લવા-જમના રૂા ૩) પોસ્ટ ખર્ચના ૦-૧૧-૦ મળી રૂા ૩-૧૧-૦ ના વીં પીં થી પોસ માસમાં મોકલાશે જે સ્વીકારી લેવા વિનંતી છે. ગ્રાહકોની સગવડ માટે દરેક સંસ્થાના જૈન ધર્મના પુસ્તકોનો સારો સ્ટોક અમારે ત્યાં રહે છે, જેથી સાથે મંગાવનારને ખર્ચમાં ફાયદો થાય છે. વળી હાલમાં કેટલાંક પુસ્તકોની કિંમતમાં સારો ઘટાડો કરેલ છે. મંગાવી ખાત્રી કરશો.

લખો:—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા.

પાલીતાણુ-(કાઠીયાવાડ)

સુંદર ફોટાઓ.

ફોટોગ્રાફર નથમક્ષ જાંડાણીયા કલકત્તાવાળાના ફોટાઓ.

નામ.	સાઈઝ.	કિંમત.
શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લમ્બો વરધોડો.	૧૫x૨૦	૦-૧૨-૦
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરનું તથા શ્રેષ્ઠિક રાજની સ્વામી.	"	૦-૧૨-૦
શ્રી કેસરિયાજી મહારાજ.	"	૦-૮-૦
શ્રી ચંદ્રશુભના સોળ સ્વપ્ન.	"	૦-૮-૦
શ્રી ત્રિશલા માતાના ચૌદ સ્વપ્ન.	"	૦-૮-૦
શ્રી ગૌતમ સ્વામી.	"	૦-૮-૦
શ્રી જીનદત્ત સૂરિજી (દાદા સાહેબ)	"	૦-૬-૦
છ લેશ્યા.	"	૦-૬-
મધુગિંદુ.	"	૦-૬-૦
શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૧૬x૧૨	૦-૪-૦

ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફોટાઓ.

શ્રી મહાવીર સ્વામી.	૧૫x૨૦	૦-૮-૦
શ્રી ગૌતમ સ્વામી મહારાજ.	"	૦-૮-૦
સમ્મેતશિખર તીર્થ ચિત્રાવળી-સોનેરી બાઈન્ડીંગ સાથે.		૨-૮-૦

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૮ મું. વીર સં. ૨૪૫૭. માઘ. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૭ મો.

ધર્મ અને પંથ.

“પંથમાં ધર્મ નથી માટે જ પંથો સમાજ અને રાષ્ટ્રનો ઘાત કરે છે. જ્યાં જ્યાં સમાજ અને રાષ્ટ્રમાં એકતા આવવાના પ્રસંગો આવે છે ત્યાં ત્યાં બધે જ નિષ્પ્રાણ પંથો આડે આવે છે. ધર્મજનિત પંથો સરળતા તો હતા માણસ જાતને અને વિશ્વમાત્રને એક કરવા માટે; પંથો દાવો પણ એજ કાર્ય કરવાનો કરે છે અને છતાં આજે જોઈએ છીએ કે આપણને પંથો એક થતાં અને મળતાં અટકાવે છે. પંથો એટલે બીજું કંઈ નહિ પણ ધર્મને નામે ઉતરેલું અને પોષાયલું આપણું માનસિક સંકુચિતપણું કે મિથ્યા અભિમાન. જ્યારે લોકકલ્યાણ ખાતર કે રાષ્ટ્રકલ્યાણ ખાતર એક નજીવી ખાળત જતી કરવાની હોય છે, ત્યારે પંથના ઝેરીલા અને સાંકડા સંસ્કારો આવીને કહે છે કે સાવધાન. તારાથી એમ ન થાય. એમ કરીશ તો ધર્મ રસાતળ જશે. લોકો શું ધારશે અને શું કહેશે ? + + + આ રીતે પંથ સત્ય અને એકતાની આડે આવી રહ્યા છે, અથવા એમ કહો કે આપણે પોતેજ પોતાના પંથમય સંસ્કારના શસ્ત્રથી સત્ય અને એકતાનો દ્રોહ કરી રહ્યા છીએ, તેથી જ તો પંથાભિમાની મોટા મોટા મનાતા ધર્મશુર્યો, પડિતો કે પુરોહિતો કદિ મળી શકતા જ નથી, જ્યારે બીજા સાધારણ માણસો સહેલાઈથી મળી શકે છે. એકતાનો અને લોકકલ્યાણનો દાવો કરનાર પંથના શુર્યો જ એકબીજાથી જુદા હોય છે. જો એવા ધર્મશુર્યો એક થાય એટલે કે પરસ્પર આદર ધરાવતા થાય, સાથે મળીને કામ કરે અને ઝગડાને સામે આવવા જ ન દે તો સમજવું કે હવે એમના પંથમાં ધર્મ આવ્યો છે.”

પં. સુખલાલજી.